

LA REVEDERE, VACANȚĂ!

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ

269

ANUL VI ● MIERCURI
21 IULIE 1971

● 12 PAG. ● 2 LEI

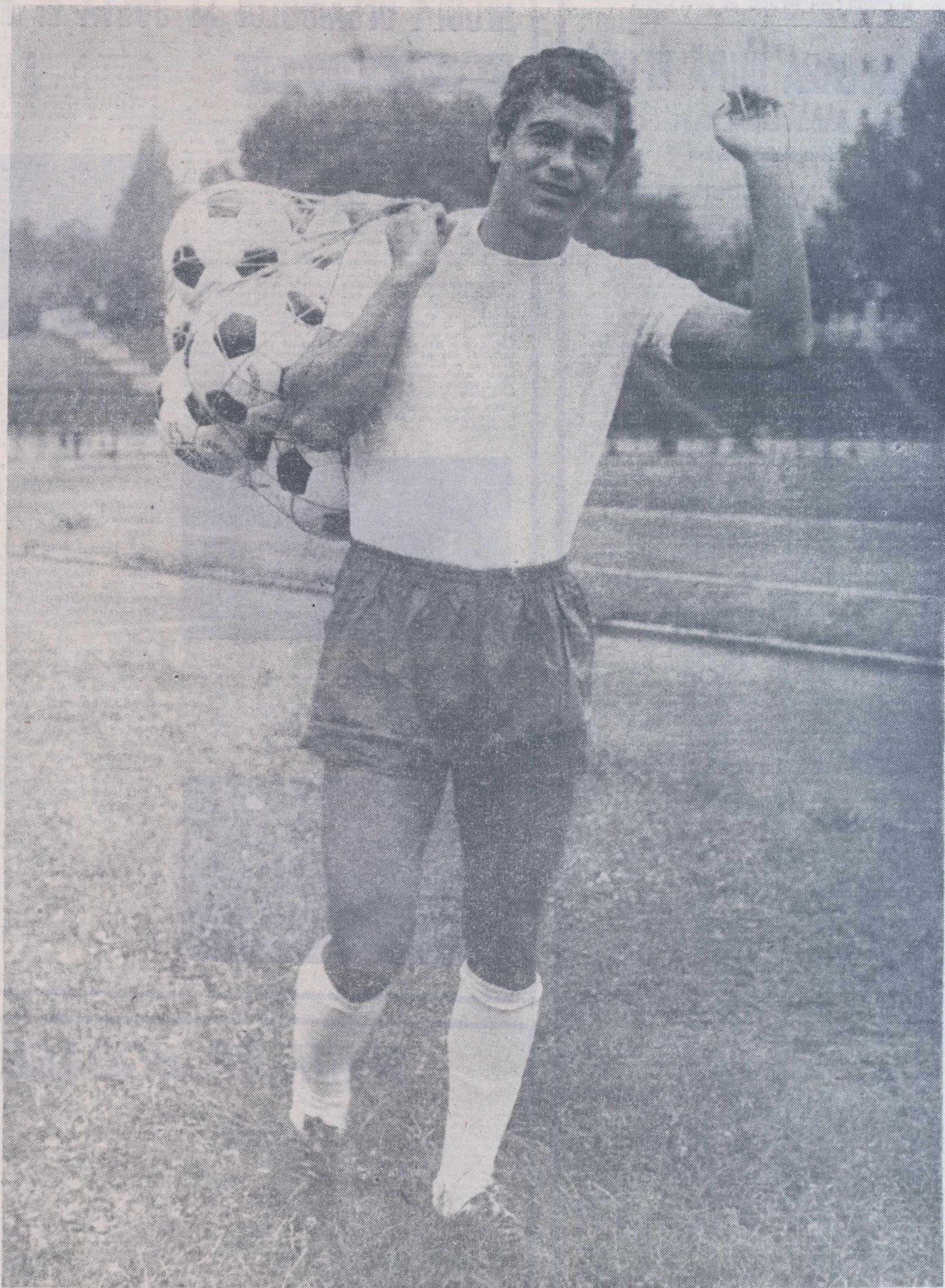

Foto: S. BAKCI

LUCESCU (Dinamo), spre primul antrenament...

GRIJA PENTRU EDUCAREA FOTBALIȘTILOR — ÎN ATENȚIA CLUBURILOR!
În vizită la DINAMO și FARUL

● PROGRAMUL DIVIZIEI A, EDIȚIA 1971-1972 ● ANTRENORII PRIMEI SCENE A
FOTBALULUI, ÎN LUMINA ACTIVITĂȚII LOR DE 30 DE ETAPE ● C.M. 1974 LA PRI-
MUL SĂU ACT: SERIILE ELIMINATORII; PREZENTAREA ADVERSARELOR
REPREZENTATIVEI ROMÂNIEI

O PROBLEMĂ MEREU ÎN SUSPENSIE

REFACEREA DUPĂ EFORT

Convorbire cu dr. ION DRĂGAN, directorul Centrului de medicină sportivă

— Tovarășe doctor, vă propun o discuție pe tema refacerii organismului la fotbalisti. Nu mai e mult, începe un nou campionat și această temă — punct nevralgic în viața jucătorilor noștri — va fi din nou pe buzele tuturor.

— Discuția este bine venită, întrucât — faptului ru i se prea dă atenție — antrenamentul are două părți la fel de importante: prima — efortul; a doua — refacerea organismului, reechilibrarea biologică. Consecința: refacerea are un stereotip ca și procesul de antrenament. Cîteva cuvinte despre refacere: este ceva natural, spontan, fiziologic, iar intervenția medicală constituie un factor adjuvant, care vine să sprijine acest proces al organismului. Refacerea este direct condiționată, dependentă de o bună stare de sănătate, de echilibrul funcțional în special al sistemului nervos. În sfîrșit, trebuie să se țină seama că nu toate sistemele și organele corpului se refac în același timp după efort. Există o înălțare dictată de echilibrul intern.

— În domeniul fotbalului...
— Chiar aici voiam să adăug și să accentuez că în fotbal refacerii i se acordă o atenție destul de mică. Sînt echipe (Dinamo, Rapid, U.T.A., F.C. Argeș și altele) unde se acționează mai bine dar în foarte multe cazuri predomină caracterul empiric. Gîndiți-vă la masa echipei din diviziile B și C la mîile de fotbaliste care activează în acele echipe. Problema refacerii i se dă o importanță aproape egală cu zero. În general se acordă oarecare atenție refacerii după antrenamente și după joc. Dar se ignoră problema refacerii după încheierea unei părți a competiției, după o competiție întreaga și mai ales, după un an de activitate. Refacerea după un an, refacerea largă în timp, este foarte puțin luată în seamă la noi, deși e foarte importantă întrucît se referă la longevitatea sportivului. Refacerea fiind un proces de antrenament, se supune și ea legilor antrenamentului sportiv individualizat: refacerea trebuie și ea individualizată (după vîrstă, grad de efort depus, dezvoltare fizică etc.).

— Ce mijloace practice stau la îndemîna fotbalistilor?

— Sînt mai multe: 1. mijloace hidro-fizio-balneoterapice și de recuperare; 2. dietetice; 3. medicamentose; 4. odihnă pasivă; 5. cunoașterea de către medici și tratate promptă și eficace a tuturor micilor îmbolnăviri sau microtraumatisme rezultate din respectivul efort.

— Vă rog cîteva cuvinte despre fiecare.

— Din prima grupă fac parte: hidroterapia caldă, după efort (duș, baie în cadă, în bazine cu apă caldă în care se pot pune și extracte de plante: mușetel, mentă); masajul: manual, instrumental (vibromasaj), hidromasaj, automasaj; sauna — în scop igienic (sau de elabire), la 5-6 zile o sedință de 15 minute; oxigenarea artificială și aerionizarea negativă (pentru refacerea sistemului nervos) în încăperi special amenajate în care fotbalistul stă cîteva minute după efort; relaxarea neuromusculară prin: antrenamente psihosomatice (ca la Progresul, „U” Cluj), psihoterapie, plimbări ușoare în spații verzi bine oxigenate; aplicații balneare sau fizioterapice: ultraviolete, băi de lumină: relaxante musculare (medicație tabletară, pomezi folosite în masaj). În general, mijloacele enunțate vizează relaxarea neuromusculară și degajarea organismului de toxinele acumulate în timpul efortului.

Din a doua grupă, aceea a mijloacelor dietetice, se ține seama de reechilibrarea hidroelectrolitică după joc sau antrenament intens. Pentru că, se știe, în timpul efortului fotbalistul pierde 2-3 kg. din greutate, prin

transpirație eliminîndu-se o serie de săruri (potasiu, sodiu, magneziu, calciu, fosfor, etc.) săruri cu mare rol în activitatea cordului, a sistemului nervos și în contracția musculară. De aceea, după un efort intens, sportivul trebuie să bea 400-500 gr. de băuturi alcaline, bogate în săruri minerale (lapte, sucuri naturale de fructe, apă minerală alcalină plus 20-25 gr. glucoză și sărurile minerale respective în cantitate de 1-2 gr. fiecare), să ia complexe polivitaminice. Mai trebuie să se țină seama de rația alimentară de refacere. De obicei, masa de după meci e cam egală cu cea dinaintea lui. Or, după joc, rația are sarcini foarte precise. Ea trebuie să corespundă pierderilor de lichide și de glucide din corp, de pierderile de săruri minerale și de vitamine. Ca atare, această rație de refacere (16-24 de ore după efort) trebuie să fie hidrozaharată, hipoproteică, bogată în vitamine, săruri minerale, crudități, alcaline.

Din grupa mijloacelor medicamentose folosite după efort fac parte complexe polivitaminice. Studii farmacologice întreprinse în ultimii ani au arătat că administrarea izolată de vitamine (în afara indicațiilor medicale de patologie) pare irațională, de aceea singura administrare eficientă la sportivi, și deci la fotbalisti, pare aceea a complexelor polivitaminice, în care vitaminele se găsesc într-un echilibru anumit care permite asimilarea lor cvasitotală. Tot din grupa aceasta mai fac parte sărurile minerale, ce pot fi înlocuite prin produse de tipul Actiphos, Uteplex. Apoi: glucoză pură, aminoacizi (glutamat, aspartat, de potasiu, de magneziu, de sodiu, aspartat de arginină, Sargenor, Lizină, lecitină, glicocol), acid adenozin trifosforic de tipul Strydine 30-50 mg., substanțe eliberatoare de grupări SH (thioli) de tipul folcisteinei, cisteinei, etc.; apoi anabolizantele de sinteză de tipul: Steranabol, Naposin, Fortabol, Dianabol, Sinabol, Hexabolon, etc. Atrag atenția asupra anabolizantelor care trebuie administrate numai sub supravegherea medicală și însoțite de o rație proteică corespunzătoare. Acest lucru devine cu atît mai important cu cît ele au fost trecute pe lista dopin-gurilor.

În sfîrșit, un alt mijloc important este odihna pasivă: somnul, care la nevoie poate și trebuie ajutat prin medicație și fizioterapie. Foarte util este în limita a 1-2 ore și somnul de după amiază.

Deci, la îndemîna fotbalistilor stă o gamă foarte mare de mijloace, dar insuficient folosite.

Paralel cu cunoașterea tuturor acestor posibilități de refacere, trebuie să se deosebească însă refacerea cu aceste mijloace de pregătirea de concurs propriu-zis, pentru că sînt două lucruri cu totul diferite. De pildă, altfel se face masajul înainte meciului, altfel după meci. De fiecare dată masajul are alt scop. Vreau să accentuez încă o dată asupra importanței refacerii în timpul de regulă neglijată, avînd însă o mare influență asupra longevității și randamentului sportivului.

— Din toate mijloacele de refacere enunțate de dr., la îndemîna fotbalistilor noștri cite se află?

— Foarte multe ca să nu zic toate. Nu peste tot există însă instalații de oxigenare și saună, dar asta numai datorită lipsei de interese a celor ce conduc cluburile noastre. Importantă rămîne aplicarea sistematică a acestor mijloace. Ele contribuie la reîncărcarea permanentă a energiei consumate prin efort, fapt ce permite, în final, o profilaxie a accidentelor, o păstrare a stării de sănătate și a randamentului, nealterate.

— m. t. —

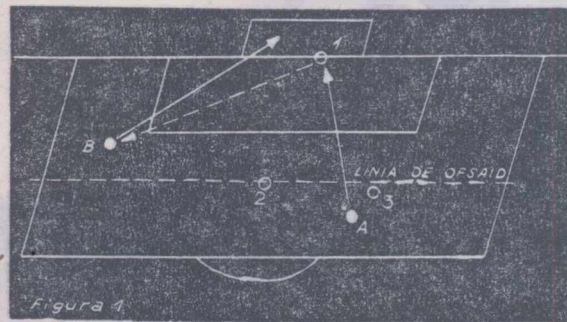
REGULA OFSAIDULUI ȘI JUSTA EI INTERPRETARE

COLȚUL ARBITRULUI

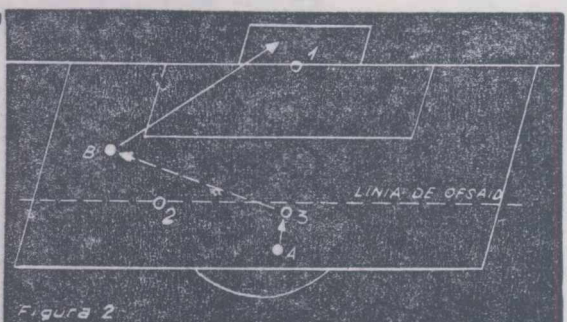
Iată problema cea mai mult și mai des comentată. Chiar I. B. (International Board — forul care decide modificările de regulamente) a luat-o din nou în discuție la ultima sa sedință. Experimentele care vor avea loc vor permite specialiștilor să constate pînă unde ACEASTA REGULA INFLUENȚEAZĂ NEGATIV JOCUL SAU DACA DIN CAUZA SA NU SE MARCHEAZA GOLURI. Deocamdată însă, regula trebuie aplicată așa cum este formulată ea la ora actuală. Prevederile regulamentare sînt destul de succinte, dar permit o gamă destul de largă de interpretări. De aceea, în scopul unei uniforme aplicări, F.I.F.A. a elaborat și transmis tuturor federațiilor naționale un număr de 20 de schițe cu cele mai frecvente situații în care un jucător trebuie sau nu să fie considerat în ofsaid.

Ultimul nostru campionat a oferit o serie de aspecte privind interpretarea și aplicarea acestei reguli, mai ales în suprafața de pedepsă, care au stîrnit multe discuții. Pe de o parte NECUNOAȘTEREA ÎN PROFUNZIME A REGULII DE CĂTRE SPECTATORI, iar pe de altă parte INTERPRETAREA MECANICĂ SAU LIPSA DE ATENȚIE, UNORI CHIAZ PLASAMENTUL GREȘIT, din partea arbitrilor, au creat situații neplăcute și — să recunoaștem — cîteodată cu consecințe asupra rezultatului partidei (de exemplu: STEAUA — POLITEHNICA, RAPID — „U” CRAIOVA, DINAMO — RAPID, STEAUA — „U” CLUJ în Cupă etc.).

Iată de ce ne-am propus să comentăm mai jos cîteva situații care au produs (și mai produc) discuții controversate.

Atacantul A trage la poartă. Mingea este respinsă de portar (1) spre atacantul B care sîtează și marchează. GOLUL ESTE VALABIL. În momentul în care atacantul A a tras la poartă, jucătorul B SE GĂSEA ÎNTR-ADAVĂR ÎN POZIȚIE DE OFSAID, ÎNSĂ N-A INTERVENIT ÎN NICI-UN FEL ÎN JOC PENTRU A OBTINE UN AVANTAJ SAU SĂ JENEZE UN ADVERSAR. De fapt, EL A PRIMIT MINGEA DE LA UN ADVERSAR. Iată de ce el nu poate fi penalizat.

SPÎRIT GOSPODĂRESC...

Un fapt îngrijorător, îndeosebi în ce privește Clujul și mai precis pe „U” îl constituie împrejurarea că numărul spectatorilor este în descreștere. Situația respectivă își are sîr-ginele într-o mulțime de cauze, ca: televiziunea, faptul că în orasul nostru sînt două echipe divizionare A, exigența publicului, calitatea fotbalului de club, noul obicei al excursiilor duminicale, starea timpului... și altele atîtele.

Oricît ne-am strădui să remediem actuala stare de lucruri, cauzele de mai sus nu le putem subordona integral voinței conducătorilor clubului, dar fapt cîr este că la toate acestea se mai adaugă și dispozițiile C.N.E.F.S.-ului în ce privește reglementarea prețului biletelor pentru jocurile de fotbal, în sensul că sînt restrictive de inițiativă.

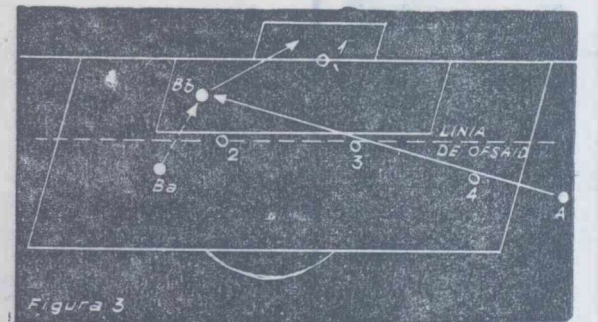
Voi încerca să mă explic. Tariful republican prevede bilete cu prețuri diferite pentru tribuna I, tribuna a II-a și peluza, la care se mai adaugă bilete cu preț redus pentru studenți și elevi în proporție de 10% din cele puse în vânzare la ultimele două categorii de bilete. De menționat că locurile situate în sectoarele centrale ale tribunei I-a și a II-a sînt mai solicitate, și deci se vînd cu ușurință. Cele din sectoarele laterale sînt supuse unei zînzări forțate, deoarece prețurile sînt aceleași, consecința este că se vînd mai greu, adică oarecum impus — situație dictată de necesitate. De asemenea în toate sectoarele rîndurile 1-12 sînt foarte puțin căutate. Rîneînțeles, această stare de lucruri

nemulțumește o parte din spectatori. Dacă s-ar stabili prețurile după criteriile de mai sus, probabil numărul de spectatori ar fi mai mare, tentați fiind de diferența de preț.

O altă anomalie constă în faptul că, indiferent de valoarea adversarului, de anotimpul în care se desfășoară jocul, prețurile sînt aceleași, deși nu este de loc just, măsura aceasta fiind dăunătoare, pentru că frîg alungă spectatorii, iar căldura îi ademenește. De asemenea regimul acestor bilete ar trebui scos de sub dăunătorul efect al birocrației, care mai are și alte aspecte. Spre exemplu, ar fi bine să se pună în vânzare bilete cu mult înainte de joc, iar acestea să se bucure de o anumită reducere, tocmai pentru faptul că au fost cumpărate cu anticipație. Dar, în realizarea acestei intenții, sîntem împiedicați de operațiunea numită „vînzare bilete”, cum și de faptul că plata casierilor nu se face după numărul de bilete vîndute, deci procentual, care oricum rămîne sistemul cel mai stimulativ, cî după „reuniuni”, ceea ce înseamnă ore de vânzare.

În altă ordine de idei arătăm că clubul sportiv Universitatea Cluj a fost cel dintîi în țară, care a deschis larg porțile pentru copii, măsura elogiată în repetate rînduri în presă, de organele de resort, de părinți și de micuții beneficiari. Exemplul a fost urmat și de alții. După experiența dobîndită, socotim că se impune a fi reconsiderată această situație. Accesul la stadion să se facă prin organizațiile de

Atacantul A trage la poartă din imediată apropiere a apărătorului nr. 3. Mingea îl lovește pe acesta și deviază spre atacantul B, care preia, sîtează și înscrie. GOLUL ESTE PERFECT VALABIL, deoarece ATACANTUL B — DEȘI ÎN POZIȚIE DE OFSAID — A INTERVENIT ÎN JOC NUMAI ÎN MOMENTUL CÎND MINGEA A FOST DEVIATĂ SPRE EL de către adversar.

ATACANTUL A trimite mingea în fața porții adverse. Coechipierul său B fuge (îșnește) din poziția „b”, preia mingea și înscrie. GOLUL ESTE VALABIL. În momentul cînd jucătorul A a jucat mingea coechipierul său B NU ERA ÎN OFSAID. Faptul că a preluat mingea în poziția „b”, cînd are între el și linia porții un singur adversar, nu contează, deoarece ofsaidul se penalizează ÎN MOMENTUL ÎN CARE MINGEA ESTE PASATĂ și nu CÎND ESTE PRIMITĂ.

Interpretarea corectă a regulii ofsaidului de toți, inclusiv spectatorii, dar mai ales de cei chemați s-o facă, fiind cei mai autorizați — ARBITRII — joacă un rol deosebit în buna desfășurare — tehnică și disciplinară — a jocurilor și în echitatea rezultatului final.

GREȘELILE produse în recentul campionat, în materie de ofsaid. NU-ȘI GASESC EXPLICAȚIA NUMAI ÎN LIPSA DE COLABORARE DINTRE ARBITRII DE LINIE ȘI CEI DE CENTRU, CI ȘI ÎN TRATAREA SUPERFICIALĂ A ACESTEI REGULI DE CĂTRE UNII ARBITRI, ÎN APLICAREA EI MECANICĂ, ÎN LIPSA DE CURAJ. Toate la un loc au generat cazuri neplăcute.

Faptul că în sesizarea ofsaidului ROLUL PRINCIPAL ÎI REVINE ARBITRULUI DE LINIE nu înseamnă că cel de centru este scutit de răspundere. Dimpotrivă, CEL CARE OPREȘTE JOCUL PENTRU UN OFSAID ESTE ARBITRUL CONDUCĂTOR AL MECIULUI ȘI DE ACEEA HOTĂRÎREA LUI TREBUIE SĂ FIE PRECEDATĂ DE O JUDECATĂ FOARTE RAPIDĂ ASUPRA SITUAȚIEI. DACA ESTE SAU NU POZIȚIE DE OFSAID PENALIZABILĂ. Semnalizările arbitrilor de linie trebuie făcute prompt, imediat ce mingea a fost pasată jucătorului aflat în ofsaid. Deci, trebuie să gîndească rapid înainte de a semnaliza: a fost doar O POZIȚIE DE OFSAID sau ÎNTR-ADAVĂR OFSAID? După cum va răspunde se va vedea dacă a înțeles și știe să aplice corect regula ofsaidului.

Campionatul a relevat însă și cîteia arbitri de centru care, datorită mobilității lor și a prezenței în apropierea fazelor de joc, au sesizat ofsaiduri neobservate de „tușieri”. Aceste cazuri, cu aspect... tragi-comic, au subliniat în modul cel mai pregnant că PROBLEMA SELECȚIEI ARBITRILOR (de centru și linie) MERITA O ATENȚIE DEOSEBITĂ. Aceasta în folosul campionatului, al fotbalului.

GEORGE N. GHERGHE

TITUS LUCACIU
— Secretarul clubului „U” Cluj —

ÎNDEPLINIRE NEABĂTUTĂ, HOTĂRÎTĂ ȘI ENTUZIASM A PROGRAMULUI PROFUND PARTINIC PROPUS DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

O ÎNALTĂ CONȘTIINȚĂ CETĂȚENEASCĂ

Recentele documente de partid prezentate de tovarășul Nicolae Ceaușescu și aflate acum în centrul unei ample debateri publice, exprimă o strălucită sinteză a gândirii materialiste, un program de perfecționare a activității în domeniul educației, al conștiinței umane.

Studiul documentelor îndeamnă la meditații adânci, în care analiza exigentă a propriei munci se află pe primul plan. Ca activist al federației de fotbal, socotesc că ne putem aduce o contribuție mai mare la opera complexă și delicată a educației tineretului, a formării acestor conștiințe robuste pe care le reclamă socialismul și comunismul. Cum? Fiind mai exigenți în desfășurarea competițiilor, în comportarea fotbalistilor, în conduita lor. Pentru că din ședințele săptămânale ale comisiei de competiții și disciplină, un adevărat seismograf al federației, ne-am dat seama că în munca de educație a fotbalistilor sint multe, foarte multe încă de făcut. De altfel, chiar și noi, în cadrul federației, am greșit

atunci când am pus deasupra comportării etice a celor chemați în loturi, numai pregătirea și posibilitățile pur fotbalistice. Or, normal este ca cei selecționați să fie cei mai reprezentativi fotbalisti din toate punctele de vedere, să constituie adevărate exemple pentru ceilalți, și nicidecum să manifeste „superioritate” și ifose de vedetism față de colegii de echipă rămași la club.

Va trebui să curmăm orice mentalitate de acest soi. Fotbalul românesc are suficiente exemple de sportivi străluciți care au fost și sint oameni de nădejde ai societății socialiste, adevărate personalități. De aceea se impune ca toți cei ce răspund de instruirea sportivă a tineretului să dovedească o grijă permanentă și susținută în educarea acestuia în spiritul celor mai nobile și mai frumoase tradiții revoluționare.

FLOREA TANASESCU
secretar general al F.R. Fotbal

SĂ ÎNDRUMĂM PAȘII CELOR MAI TINERI

Sint o picătură neînsemnată în valul uriaș de înțelegere profundă și adevărată sinceră care a cuprins întreaga țară, după propunerile expuse de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind îmbunătățirea activității politico-ideologice de educare marxist-leninistă a tuturor oamenilor muncii. Ridicarea continuă a nivelului ideologic, armarea conștiinței noastre politice constituie o datorie obligatorie, un ajutor prețios și permanent în activitatea fiecăruia. Ca cetățean realizat deplin pe plan social, beneficiar al condițiilor minunate create de către partid, ca jucător experimental, mă simt obligat să fiu, nemijlocit alături de mai tinerii mei coechipieri, să le fiu un model în viață, să le observ comportamentul, modul de manifestare pe terenul de sport și în societate.

Noi, cei de la U.T.A., avem un colectiv serios și matur, în care spiritul de răs-

pundere este întretinut de o flacără mereu vie, dar totuși este loc și de mai mult și de mai bine. Noi, cei mai vârstnici, avem căderea și datoria, cred, să îndrumăm și să protejăm pașii celor mai tineri, să radiem hotărât orice manifestare de încălcarea normelor etice, să le însușim pasiunea pentru muncă, dragostea pentru culorile clubului, conștiința reprezentării naționale în întîlnirile cu echipe de peste hotare. O evoluție demnă și fără menajamente pe terenul de sport reprezintă actul nostru de recunoștință, obligația noastră elementară într-o societate cu realizări mereu mai înalte, maritoră și participantă azi la un elan revoluționar care-și trage sara din învățătura partidului și cuvîntul secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

KOSIF LERETER
jucător la U.T. Arad

CUVÎNTUL PARTIDULUI, UN IZVOR DE APĂ VIE

Avem astăzi mai mult ca oricînd sentimentul că sportivul trebuie să fie prototipul omului societății noastre noi, sănătos la trup și la suflet, participant activ și entuziast la construirea socialismului. Din strălucitul program de acțiune pentru educarea marxist-leninistă a tuturor oamenilor muncii expus de tovarășul Nicolae Ceaușescu am desprins cu toții datoria de a ne întări continuu conștiința revoluționară, de a învăța permanent, de a ne ascuți combativitatea și spiritul revoluționar. În mediul fotbalistic în care activez laolaltă cu atîția tineri, pe un fond sănătos, ancorat cu toate fi-brele sale în realitățile prestigioase ale vieții pe care o trăim, și-au mai făcut apariția manifestări retrograde de cosmo-

politism, tendință de chiul, fugă după că-pătuială. Elemente dintr-o generație care n-a cunoscut așezările strimbe ale unei societăți apuse, și-or fi închipuit că li se cuvine totul fără a da mare lucru în schimb, ignorînd sacrificiile înaintașilor, drumul lor presărat de obstacole dar parcurs sub imboldul nobil al ideilor revoluționare. Aceste fenomene nereprezentative, izolate, dar prezente trebuie eliminate prin opinia sănătoasă a celor mulți, într-o replică curajoasă, militantă, partinică. De vom adăpa ca la un izvor de apă vie la cuvîntul partidului, conștienți că numai astfel putem deveni slujitori utili perfecționării noii societăți socialiste.

AUREL MANDOIU
jucător la Progresul București

ÎN SPIRITUL PATRIOTISMULUI SOCIALIST

Am urmărit cu viu interes — și împreună cu mine, întreg colectivul echipei de fotbal A.S.A. Tg. Mureș — lucrările consfătuirii activității de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și culturale educative. Am citit cu deosebită atenție expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, programul însușitor de măsuri prezentat de conducătorul statului cu acest prilej, din cuprinsul căruia am reținut, în multitudinea de idei creatoare închinată dezvoltării României socialiste, indemnul și răspunderea ce ne revin tuturor.

Ca sportiv de performanță, pînă acum un deceniu și apoi ca antrenor, aș vrea să mă opresc însă asupra uneia dintre principalele sarcini ale procesului de educație comunistă, aceea care se referă la dezvoltarea — la nivelul conștiinței celei mai înalte — a sentimentului de patriotism socialist. Și, cînd spun acest lucru, mă gîndesc la un suumum de îndatoriri pe care trebuie să le aibă în vedere generația actuală de sportivi și în special tineretul. Pentru că a fi un bun patriot înseamnă a dovedi o nestăvilită sete de

cunoaștere a adevărului, a tradițiilor revoluționare ale poporului nostru și ale clasei muncitoare; înseamnă a fi la curent cu întreg procesul de transformare revoluționară a societății noastre socialiste, de a lupta cu întreaga capacitate fizică și morală pentru a traduce în fapt hotărîrile partidului. A fi patriot înseamnă, ca sportiv de performanță, să lupți pentru a-ți apăra, cu cinste și demnitate, culorile fării, cu convingerea fermă în împlinirea unor obligații de onoare față de patria noastră socialistă în cuprinsul căreia — grație înțeleptei politici a partidului — toți oamenii fără deosebire de naționalitate, se bucură de o deplină egalitate în drepturi și muncesc cu entuziasm pentru înflorirea ei. Aceasta îmi impune ca și astăzi, în calitatea mea de pedagog, să lupt — călăuzit de spiritul creator al recentelor documente expuse de secretarul general al partidului — pentru îmbunătățirea neîncetată a conținutului muncii educative.

TIBERIU BONE
antrenor A.S.A. Tg. Mureș

Grija pentru educarea fotbalistilor — în atenția cluburilor

LA DINAMO

CONSECINȚELE UNEI ACTIVITĂȚI ÎN SALTURI

Nu a trecut neobservat de marea masă a celor ce iubesc fotbalul faptul că în cadrul echipei campioane, **Dinamo București**, formație care în sezonul trecut se poate mindri că a oferit, de regulă, majoritatea componentilor echipei naționale, au existat — pe lângă frumoasele rezultate înregistrate pe terenul de sport — și destule abateri nu numai de la disciplina „gazonului” ci chiar și de la conduita cetățenească.

„Fișa sancțiunilor primite în campionatul scurs este în totală contradicție cu rezultatele înregistrate. Unii dintre jucători — **Dinu Dumitrache** — fiind chiar recidiviști. Pe deasupra, comportarea condamnată a lui **Constantinescu, Cheran și Deleanu** într-o noapte (!) dinaintea finalei Cupei României, la restaurantul „Mon jardin” din București.

Toate acestea au făcut să ne îndreptăm pașii spre clubul **Dinamo** pentru o discuție pe tema activității educative dusă în rîndul fotbalistilor din prima echipă. Interlocutor: tov. prof. **ION GH. NAE**, vicepreședintele clubului **Dinamo**.

Dialogul a pornit de la necesitatea ca planurile de pregătire ale echipei să prevadă nu numai sarcini pentru latura sportivă ci, în mod concret și debateri pe teme ale muncii de educație.

— Da, am încercat, am reușit în parte, ca în pla-

nurile de pregătire să stabilim și unele jaloane privind educația politică și cetățenească, a început tov. vicepreședinte **Nae**. Ca forme folosite — învățămîntul de partid, discuții pe marginea documentelor de partid, despre fi-nuța morală, disciplină, colegialitate, comportare civică. Mai mult, am invitat specialiști din domeniul filozofiei, al pedagogiei cu care sportivii clubului nostru și alături de ei fotbalistii, au purtat discuții, au audiat expunerile. Dar munca aceasta nu a avut continuitate, s-a făcut mai mult în salturi. Una din greutățile care au făcut ca această activitate să nu aibă un caracter permanent și căreia noi nu i-am găsit încă rezolvarea, este activitatea „pe două fronturi” dusă de cei mai mulți dintre fotbalistii noștri: la club și la loturi. Noi organizăm aici, încercăm să stabilim o zi precisă pentru astfel de activități și cînd totul este gata fotbalistii pleacă la loturi și bunetele noastre intenții sint uitate.

Tov. vicepreședinte **Nae** ne-a vorbit apoi despre pretextele invocate de unii fotbalisti ce abandonează de la astfel de acțiuni, cei mai mulți dintre ei căutînd tot felul de subterfugii, făcînd un fel de „slalom”, printre obligațiile de acest gen. De ce alții, cum ar fi de exemplu **Nunweiller III**, un model în comportare, jucător care participă cu conștiinciozitate în aceste activități nu apelează la astfel de „metode”? Și

dată fiind situația, s-au discutat vreo două aceste probleme în biroul secției de fotbal? „S-au discutat, dar nu ca un punct special, ci ca parte a planului de pregătire. Ne-am preocupat prea puțin de astfel de chestiuni, probleme de ordin sportiv fiind cele care au primat”, ne răspunde tov. **Nae**.

Deci sursa necazurilor dinamoviștilor este clară: o muncă de educație politică și cetățenească dusă în salturi, fără prea mare eficiență în rîndurile jucătorilor. Și ceea ce este și mai grav, organizația de bază U.T.C., avînd ca secretar pe **M. Constantinescu**, unul dintre eroii de la „Mon jardin”, a des-fășurat, la rîndu-i a activitate slabă.

Acestea au fost minuserile în activitatea clubului **Dinamo** pe linie de educație, dar în urma apariției recentelor documente de partid, conducerea clubului și a secției de fotbal ne-a mărturisit intențiile sale ferme de a ridica permanent munca educativă la un asemenea nivel încît performanțele merituoase ale echipei de fotbal să nu mai fie, în viitor, umbrite de încălcări ale eticii sportive, cetățenești. La ora actuală există un plan de acțiuni cuprinzător, cu teme educative, variate a căror traducere în fapt va duce la sporirea responsabilității sportivilor, la creșterea nivelului lor politic, ideologic.

Mircea TUDORAN

LA FARUL

ÎNȚĂRIREA SPIRITULUI DE RĂSPUNDERE

— Cu toate că în ultimii doi ani — afirmă președintele clubului constantinean **Farul**, **GHEORGHE CAVALLIOTI** — am fost fericiți de unele abateri grave de la disciplina competițională și o compartare civilizată în societate, cum au fost cazurile **Lancu și Dumbra-vă**, ar fi profund greșit să spun că am făcut tot ce ne-a stat în putință pentru realizarea unei educații socialiste, patriotice, responsabilă cerințelor mari ale epocii pe care o străbăteam în prezent.

În ceea ce ne privește, subliniez că n-am scăpat din vedere să înscriem în perimetrul preocupărilor noastre, alături de obiectivele pur sportive și pe acela al unei educații și pregătiri școlare corespunzătoare. Am căutat, în același timp, să le însușim un spirit sănătos despre viață, despre cum trebuie să se comporte în vîltoarea disputelor sportive, dar și în societate. Luînd, însă, act de recente propuneri făcute de tovarășul Nicolae Ceaușescu, de cuvîntarea rostită de secretarul general al partidului la Consfătuirea de lucru a activității de partid din domeniul ideologic și al activității politice și culturale-educative, am ajuns la concluzia că am făcut prea puțin, că, pe viitor, mare parte din preocupările noastre trebuie să se axeze pe ridicarea nivelului ideologic și politic al tinerilor sportivi, pe formarea lor ca oameni cu o înaltă con-

știință socialistă și patriotică.

— Ce anume veți întreprinde pentru a da un conținut concret tuturor acestor afirmații?

— Înainte de toate trebuie să arăt că am reorganizat și întărit secția de propagandă a clubului. Planul pe care l-am întocmit la începutul anului 1971 a suferit, și el, substanțiale îmbunătățiri. Începînd cu săptămîna viitoare vom declanșa o importantă acțiune menită să ducă la ridicarea nivelului politic și ideologic al jucătorilor. Tematica acestei acțiuni permanente va fi cit mai diversă. Nu vor fi niște simple expuneri plătitoare, ci mai degrabă un dialog viu, bazat pe exemple din viață, cu întrebări și răspunsuri. Paralel cu aceste dialoguri, care sperăm că se vor bucura de o adieziune unanimă, va funcționa și un curs de limbi străine, solicitat în mod deosebit de sportivi.

— În general, cluburile noastre au acordat, pînă în prezent, o atenție insuficientă modulului în care unul sau altul dintre sportivii lor își consumă timpul liber. Or, tocmai în acest timp potrecut dincolo de arenă, în viața de toate zilele, s-au produs abateri de la disciplină care-și au cauzele într-o slabă muncă educativă, în lipsa de respect și atașament față de club. Prin ce pîrghii veți acționa pentru înlăturarea lor?

— În primul rînd, prin

mărirea responsabilității fiecărui jucător care, în mare măsură, constituie o parte componentă a procesului de educație. În acest sens am hotărît, de comun acord cu antrenorii, să elaborăm un nou regulament de ordine interioară privind toate obligațiile și îndatoririle jucătorilor, privind pregătirea lor sportivă, școlară și profesională, precum și comportarea în familie și societate. Pe viitor, **Farul** a hotărît să renunțe, în proporție de 80 la sută, la cantonamente. Vom încerca să-i facem pe jucători să înțeleagă răspunderile pe care le au față de ei înșiși, față de club, față de mîile de spectatori din tribune. Și ajungînd la spectatori și suporteri, spre regretul nostru, mă văd obligat să arăt că **Farul** a fost o echipă izolată de toți cei care o iubesc. O dată cu obținerea unui sediu nou pentru club, vom pune față-n față echipa cu cei ce plătesc pentru a o urmări jucînd. **Ghirca, Stoi-ca, Ștefănescu, Mares** și ceilalți — după împrejurări — vor fi obligați să răspundă celor ce-i simpatizează de ce au făcut prost, de ce nu se pregătesc cum trebuie, de ce își pierd nopțile prin localurile constănțene etc. Considerăm aceasta ca o metodă educativă, prin care să întărim spiritul de răspundere al fiecărui jucător față de echipă, club și societate.

Interviu consemnat de **Laurențiu DUMITRESCU**

Treptat-treptat, echipele din prima Divizie au ieșit din nou pe terenuri, după o vacanță aproximativă. Pe gazon au reapărut mingile, pe marginea terenului suporterii fideli veniți să-și vadă favoriții dar și noutățile loturilor (perioada de transferări se încheie simbătă 24 iulie), au reinceput emoțiile și grițile conducătorilor și antrenorilor, în rindul cărora s-au făcut unele mișcări, după cum puteți vedea în cuprinsul acestei pagini.

Ca de obicei, primele antrenamente au fost mai ușoare, urmînd ca treptat să crească în volum și intensitate. Și, tot ca de obicei, echipele și-au alcătuit un program

de partide de verificare și amicale, printre care unele cu caracter internațional. **Dinamo București**, de pildă, urmează să plece în turneu în Spania și R.F. a Germaniei, între 3 și 15 august; A.S.A. joacă azi cu **Tatabanya**; **Steaua** așteaptă confirmarea pentru un joc în R.F. a Germaniei la începutul lui august, dar are sigură partida cu **Vorwärts** la Berlin, la 14 august; **Sport Club Bacău** va juca la 6, 9 și 12 august în U.R.S.S. Despre perspectivele sau proiectele altor cîteva echipe vă informăm în rîndurile care urmează.

PRIMUL OBIECTIV

LA STEAGUL ROȘU :

CUPA BALCANICA

Printre cele mai vrednice echipe ale campionatului, **Steagul roșu** a început pregătirile la 12 iulie, după care, trei zile mai tîrziu, s-a deplasat cu întreg efectivul de jucători, inclusiv noile achiziții: **Matei** (C.F.R. Cluj), **Cassoni** (Cimpia Turzii), **Fur-nică** (Metrom), la Poiana. În continuare, programul „Steagurilor” cuprinde: la 1 august, un joc internațional cu divizionara A maghiară **Vörös Meteor** Buda-

pesta și, apoi, la 8 august, prima mînsă, pe teren propriu, în **Cupa balcanică**, cu **Altai** Izmir.

LUNI — OZON SUNA

ADUNAREA

Deoarece programul lor de competiție s-a prelungit peste acela al majorității formațiilor din A, prin participarea la turneul din Iran — fotbalistii de la **F.C. Argeș** vor fi prin-tre cel din urmă care vor re-lua pregătirile. **Titus Ozon** a anunțat reunirea lotului pen-tru ziua de 26 iulie, la **Pitești**, zi în care medicul echipei, dr. **Paul Tomescu**, va proceda la un complet examen al întregului lot.

A doua zi, 27 iulie, argeșenii se vor deplasa în splendida zonă a **Hidrocentralei de pe Argeș**, la cabana „**Valea cu pești**”, unde vor începe susținute antrenamente, axate pe pregătirea fizică. Antrenorii au vizitat locurile unde se vor fixa și au stabilit toate amănuntele de organizare a acestei perioade de pregătire. La 5 august **F.C. Argeș** va apărea pentru prima oară în noul sezon în fața publicului propriu, într-un meci cu „sora mai mică”, **Dacia**, din Divizia C. La 6 august este anunțată plecarea spre **Iugoslavia** unde elevii lui **Ozon** vor efectua un turneu de trei jocuri în organizarea clubului **Spartak Subotica**. În-torcerea este prevăzută pen-tru 15 august, înca șapte zile de „rețușuri” și, apoi, start în campionat!

U.T.A. AȘTEAPTA

CONFIRMAREA

TURNULUI

ÎN MEXIC

U.T.A. și-a reluat pre-gătirile în ziua de 13 iulie, cînd s-au prezentat la vi-zita medicală următorii ju-cători: **Gornea, Birău, Le-reter, Pojoni, Popovici, Petescu, Calinin, Sima, Kun II, Domide**. Li s-au mai adăugat portarul **Zil-ler** (Minerul Baia Mare) și **Bodrojan** (C.F.R. Timișoa-ra), care sînt decisi să ac-cepte carantina dacă nu vor primi dezlegare. Au absen-tat motivat: **Schepp** aflat în sesiune de examene la Facultatea de educație fi-zică din Timișoara și **Bro-sovschi**.

La prima reuălune a lo-tului a fost de față și **Flo-rian Dumitrescu** pentru a-și lua la revedere de la foș-tii săi colegi de echipă.

U.T.A. și-a fixat urmă-torul program de pre-gătire: 15 iulie — 1 august: pregătire fizică generală imbinată cu pregătirea specifică; 1 august — 22 au-gust: jocuri de verificare. În ziua de 26 iulie, **U.T.A.** urmează să se deplaseze în Mexic pentru un turneu de patru jocuri în zilele de 1, 3, 5 și 6 august la Guadalajara și Ciudad de Mexico. Se așteaptă con-firmarea turneului.

De menționat că antre-norul secund, **I. Reinhardt**, nu s-a prezentat la e-chipă.

PAVEL SODINCA
corespondent

MECIURI MULTE ȘI UN

CUPLU NOU DE

ANTRENORI LA PETROLUL

La **Petrolul Ploiești**, noul cuplu de antrenori **ILIE OANĂ — MIRCEA DRIDEA** a sunat adunarea efectivului de jucători la data de 15 iulie. De luni 19 iulie, lotul petrolist s-a stabilit la Timișul de Sus. Apoi urmează un program de jocuri de verificare: 5 august la Medias, 8 august la Reșița și 15 august la Ploiești cu **Hapoel Tel Aviv**, program intercalat cu o serie de alte înfîlniri — în cursul săptămîinii — cu formații din localități a-propiate: **Buzău, Moreni** și **Cimpina**.

„U” CRAIOVA

ÎN TURNEU

Craiovenii și-au reluat pre-gătirile la 7 iulie. Aceasta se datorește turneului pe care îl efectuează în Franța cu în-cepere de la 22 iulie, unde vor susține două jocuri: cu selec-tionata studențească a **Frankiei** și cu echipa **A.S. Monaco**. Pînă acum, sub îndrumarea antrenorilor **C. Nătescu** și **C. Deliu**, craiovenii au efectuat cîte două antrenamente zil-nice și au susținut patru jocuri de verificare, în familie, cu echi-pa de tineret. Vechiului lot de jucători i s-au adăugat încă trei nume noi. Este vorba de **Pirvu** (Metalul Tîrgoviște) cu carantina, de **Ciocirlian** (Me-talul Aiud) și **Mincioagă** (F.C. Caracal), care în aceste zile susțin examenul de admitere la facultatea de studii econo-mice. O dată cu reîntoarcerea din Franța, la 1 august, craio-venii își vor continua pre-gătirea sub conducerea antrenor-ului **C. Cernăianu**, la Campa-tul, lîngă Sîlnia, sau la Băile Geoaagiu.

RAPID A LUAT DRUMUL

PREDEALULUI

De marți fotbalistii **Ra-pidului** și-au stabilit tabă-ra de pregătire la **Predeal**,

la „**Trei brazi**”, după care vor reveni la **București** unde-și vor continua an-trenamentele, în aștepta-rea unor răspunsuri pen-tru jocuri peste hotare în Grecia și Franța. În cazul perfectării unor jocuri, a-cestea vor avea loc pînă la 16—17 august.

FARUL

LA „SERBĂRILE MARIÎ” :

PATRU PARTIDE

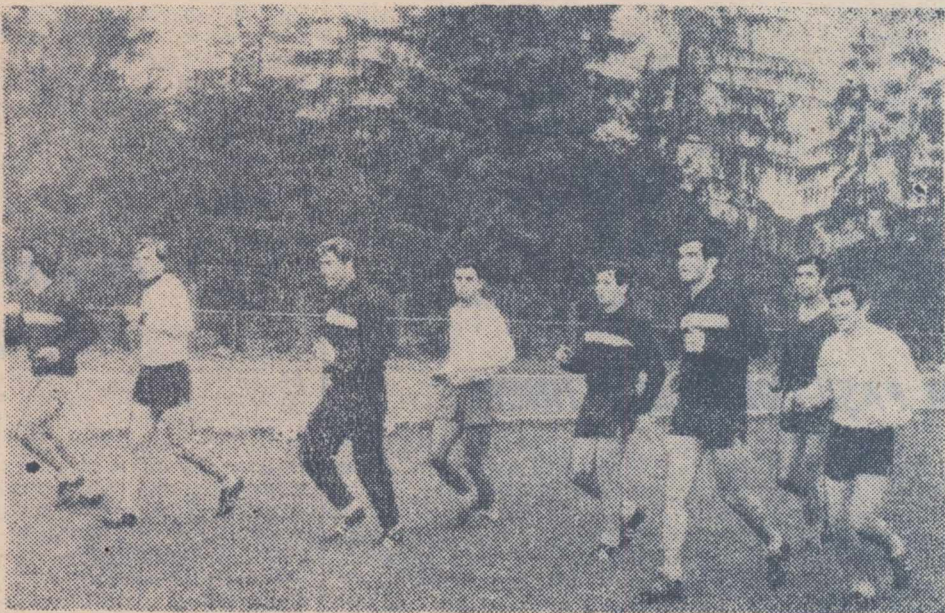
INTERNAȚIONALE

Cu două zile în urmă, la se-diul clubului constănean **Far-ul**, i-am înfîlnit pe antre-norul **Robert Cosmoc**.

— **Plecarea mea de la Farul** a fost un simplu zvon și, ca mai toate zvonurile, fără te-meii — ne-a precizat el. Așa că, după reîntoarcerea din Grecia, unde am fost cu echi-pa de tineret a țării, am re-venit la Constanța pentru a da startul pregătirilor în ve-derea noului campionat. Pînă în prezent s-au efectuat deja două antrenamente.

— **Noutăți în lot?**...

— **Trei**, **Mustășă** și **Bălosu** de la **Dunărea Giurgiu**. **Nistor** de la **C.S.M. Sibiu**. Vor fi lega-mați cu carantina dar, sperăm ca, pe parcurs, să le obținem

În pas alergător, jucătorii de la **Steagul roșu** atacă primul antrenament al sezonului...

PROGRAMUL TURULUI DIVIZIEI NAȚIONALE A 1971-1972

Etapa I, 22 august

Rapid București — U.T. Arad
Sport Club Bacău — F.C. Argeș
Steagul roșu Brașov — Petrolul Ploiești
C.F.R. Cluj — Dinamo București
Politehnica Iași — „U” Cluj
A.S.A. Tg. Mureș — Farul Constanța
Crisul Oradea — Jiul Petroșani
Steaua București — „U” Craiova

Etapa a II-a, 29 august

„**U**” **Craiova — C.F.R. Cluj**
Dinamo București — Steagul roșu Brașov
Jiul Petroșani — A.S.A. Tg. Mureș
Petrolul Ploiești — Crisul Oradea
F.C. Argeș — Rapid București
„U” Cluj — Sport Club Bacău
U.T. Arad — Steaua București
Farul Constanța — Politehnica Iași

Etapa a III-a, 5 septembrie

Steagul roșu Brașov — F.C. Argeș
A.S.A. Tg. Mureș — „U” Cluj
Politehnica Iași — Dinamo București
Steaua București — Farul Constanța
C.F.R. Cluj — Jiul Petroșani
Crisul Oradea — U.T. Arad
Sport Club Bacău — „U” Craiova
Rapid București — Petrolul Ploiești

Etapa a IV-a, 12 septembrie

Petrolul Ploiești — Sport Club Bacău
Jiul Petroșani — Steaua București
U.T. Arad — A.S.A. Tg. Mureș
F.C. Argeș — C.F.R. Cluj
„U” Craiova — Politehnica Iași
Rapid București — Dinamo București
Farul Constanța — Steagul roșu Brașov
„U” Cluj — Crisul Oradea

22 septembrie

Helsinki : Finlanda — România (C.E.)

Etapa a V-a, 26 septembrie

Crisul Oradea — A.S.A. Tg. Mureș
Politehnica Iași — Petrolul Ploiești
Steaua București — F.C. Argeș
Steagul roșu Brașov — „U” Cluj
Jiul Petroșani — U.T. Arad
Sport Club Bacău — Farul Constanța
C.F.R. Cluj — Rapid București
Dinamo București — „U” Craiova

Etapa a VI-a, 3 octombrie

Steagul roșu Brașov — Jiul Petroșani
Farul Constanța — Crisul Oradea
„U” Cluj — „U” Craiova
Rapid București — Sport Club Bacău
A.S.A. Tg. Mureș — Dinamo București
Petrolul Ploiești — Steaua București
F.C. Argeș — Politehnica Iași
U.T. Arad — C.F.R. Cluj

10 octombrie

Copenhaga : Danemarca — România (T.O.)

Etapa a VII-a, 17 octombrie

Dinamo București — „U” Cluj
„U” Craiova — Rapid București
C.F.R. Cluj — Politehnica Iași
U.T. Arad — F.C. Argeș
Jiul Petroșani — Sport Club Bacău
Crisul Oradea — Steagul roșu Brașov
Petrolul Ploiești — Farul Constanța
Steaua București — A.S.A. Tg. Mureș

Etapa a VIII-a, 24 octombrie

A.S.A. Tg. Mureș — „U” Craiova
Steagul roșu Brașov — U.T. Arad
F.C. Argeș — Petrolul Ploiești
Politehnica Iași — Jiul Petroșani
Steaua București — Rapid București
C.F.R. Cluj — „U” Cluj
Farul Constanța — Dinamo București
Sport Club Bacău — Crisul Oradea

Etapa a IX-a, 31 octombrie

Sport Club Bacău — Steaua București
Crisul Oradea — C.F.R. Cluj
Rapid București — Politehnica Iași
A.S.A. Tg. Mureș — Petrolul Ploiești
Farul Constanța — Jiul Petroșani
Dinamo București — U.T. Arad
„U” Cluj — F.C. Argeș
„U” Craiova — Steagul roșu Brașov

Etapa a X-a, 7 noiembrie

U.T. Arad — Farul Constanța
Steaua București — Steagul roșu Brașov
C.F.R. Cluj — A.S.A. Tg. Mureș
Crisul Oradea — Rapid București
Petrolul Ploiești — „U” Cluj
„U” Craiova — F.C. Argeș
Jiul Petroșani — Dinamo București
Politehnica Iași — Sport Club Bacău

14 noiembrie

București : România — Cehoslovacia (C.E.)

24 noiembrie

București : România — Țara Galilor (C.E.)

Etapa a XI-a, 28 noiembrie

Rapid București — Jiul Petroșani
Sport Club Bacău — C.F.R. Cluj
Dinamo București — Crisul Oradea
Petrolul Ploiești — „U” Craiova
Politehnica Iași — Steaua București
Steagul roșu Brașov — A.S.A. Tg. Mureș
„U” Cluj — U.T. Arad
F.C. Argeș — Farul Constanța

Etapa a XII-a, 1 decembrie

Crisul Oradea — Politehnica Iași
U.T. Arad — „U” Craiova
A.S.A. Tg. Mureș — F.C. Argeș
Dinamo București — Steaua București
Farul Constanța — Rapid București
C.F.R. Cluj — Petrolul Ploiești
Steagul roșu Brașov — Sport Club Bacău
Jiul Petroșani — „U” Cluj

Etapa a XIII-a, 5 decembrie

„**U**” **Cluj — Farul Constanța**
Rapid București — A.S.A. Tg. Mureș
Politehnica Iași — Steagul roșu Brașov
„U” Craiova — Crisul Oradea
Steaua București — C.F.R. Cluj
F.C. Argeș — Jiul Petroșani
Petrolul Ploiești — U.T. Arad
Sport Club Bacău — Dinamo București

Etapa a XIV-a, 8 decembrie

A.S.A. Tg. Mureș — Sport Club Bacău
„U” Cluj — Steaua București
Jiul Petroșani — „U” Craiova
Dinamo București — Petrolul Ploiești
U.T. Arad — Politehnica Iași
Farul Constanța — C.F.R. Cluj
Crisul Oradea — F.C. Argeș
Steagul roșu Brașov — Rapid București

Etapa a XV-a, 12 decembrie

„**U**” **Craiova — Farul Constanța**
C.F.R. Cluj — Steagul roșu Brașov
Politehnica Iași — A.S.A. Tg. Mureș
Rapid București — „U” Cluj
Petrolul Ploiești — Jiul Petroșani
Steaua București — Crisul Oradea
Sport Club Bacău — U.T. Arad
F.C. Argeș — Dinamo București

DE CE CU BAREM...?

Faptele se cunosc. F.R.F. a decis ca anul acesta să nu deacearnă titlul de golgeter al campionatului, pentru că, pe de o parte eficacitatea a fost scăzută (596 goluri în total, 15 la golgeteri), iar pe de altă parte unii jucători (Dumitrache, Moldoveanu) au fost ajutați, în ultima etapă, de colegi și... adversari să marcheze mai mult și să ajungă în frunte. Cum însă, Tătaru nu era vizat, putea fi el proclamat golgeter mai ales că înscrisesse 15 goluri în mai puțin meciuri decât ceilalți doi (25 față de 27 și, respectiv, 26) și că realizase și în Cupă 6 goluri.

Dar nu aceasta este esențialul, nu acest fapt, minor în fond, ne-a îndemnat să revenim asupra unei decizii arbitrare și nefondate. Ci argumentul pe care s-a sprijinit măsura: **eficacitate scăzută, neîndeplinirea unui barem**, cum s-a spus. Nu știu dacă F.R.F. s-a gândit, încă de anul trecut, la fixarea unui barem. Ar fi contrar realității jocului, ar fi unic în lume. Nu cunoaștem federație străină care să fi recurs la o asemenea formă de... stimulare, deși și în țările lor, tot cu 16 echipe în prima divizie, eficacitatea este scăzută, chiar mai mult ca la noi. În Italia, de pildă, s-au înscris cu puțin peste 500 de goluri, iar golgeterul Boninsegna are 24 la activ; în Spania au fost marcate 543 de goluri, dintre care 17 le-a realizat Garate, iar în Cehoslovacia 575, Adamec fiind pe primul loc cu 16. Și nimeni nu s-a gândit să-i refuze tit-

lul, mai mult onorific, de golgeter vreunui din cei trei jucători sau să-i fixeze... cifre de plan pentru atribuirea acestui titlu...

Este drept, eficacitatea a fost scăzută în campionatul încheiat (stăm și ne gândim însă, că — așa cum se obișnuiește adeseori să se alunece de la o extremitate la alta — în cazul unei eficacități sporite s-ar ridica problema... randamentului apărătorilor...) Dar, vina nu-i a 2—3 jucători, care totuși au înscris cel puțin 30% din golurile realizate de echipele lor, ceea ce este un merit, ci a ansamblului echipelor (de ce, la o adică, să nu li se fixeze lor baremurile?... și a... evoluției jocului de fotbal. Azi misiunea înaintașilor a devenit mult mai dificilă, situațiile de gol se creează într-un număr mai mic, finalizarea întâmpină multe obstacole datorită măsurilor luate de apărări, prin aglomerări și superbetonări, prin „închiderea” jocului în fața porților.

Ineficacitatea sau eficacitatea redusă constituie un motiv de comentarii, îngrijorare și lamentări în multe țări, nu numai la noi. Dar preocupările pentru îmbunătățire se îndreaptă nu spre fixarea de baremuri, ci spre găsirea unor mijloace de pregătire mai eficiente, în special tactice, și chiar spre posibilitatea unor modificări în regulamentul de joc care să reasigure un echilibru în această eternă luptă între apărare și atac, să redea fotbalului ceea ce place atât de mult — GOLUL.

VACANȚĂ? DA...

DAR NU PENTRU TOATĂ LUMEA

Ne aflăm, așadar, în toiul pregătirilor pentru un sezon de toamnă care se anunță dificil și, totodată, obositor pentru fotbaliști: campionat, cuple europene, campionatul Europei.

Cunoscând tocmai dificultatea sezonului care vine, ca și dificultățile sezonelor care au trecut, Federația română de fotbal a anunțat la începutul verii „o vacanță minimă obligatorie de la sfârșitul campionatului (finala Cupei României) până la 15 iulie, interval în care nu vor fi aprobate turnee și nu se va permite convocarea jucătorilor pentru antrenamente”. O măsură aplaudată la vremea ei, mai ales că ea se adresa și jucătorilor din loturile reprezentative, în special celor din prima echipă națională, care nu avuseseră nici în verile și nici în iernile trecute perioade de odihnă; turnee de iarnă peste hotare, campionat, competiții europene, turneul final al campionatului mondial din Mexic s-au succedat într-o horă fără sfârșit, contribuind, firește, la sleirea celor mai mulți dintre internaționalii noștri de bază. Să ne amintim de penibilele partide oferite în finalul campionatului de Dinamo și Rapid, cele două „braziliene” din iarna trecută.

Intenția federației a fost bună numai că ea nu a fost dusă până la cap, nu a fost înțeleasă și respectată peste tot, deși de odihnă, de refacere, adică (pentru care pledează în acest număr și medicul Ion Drăgan) aveau nevoie cei mai mulți dintre cei 368 de jucători care au luat parte la ediția nr. 53 a campionatului. Și parcă îi vedem pe la mijlocul lui decembrie pe antrenori și pe conducători încercând să pună comportările nesatisfăcătoare pe

seama oboselii, a lipsei de odihnă, cu alte cuvinte a vacanței foarte mici între un campionat și altul... Dar atunci de ce nu respectați, stimabili tehnicieni, perioadele de repaus impuse de federație? De ce — pe de altă parte — federația l-a trimis pe Iordănescu, încă firav și — culmea! nerefăcut după un accident, la Atena, să întărească echipa de tineret prezentă la „Cupa Balcanică”, deși i-ar fi stat mai bine pe malul mării sau pe cărări de munte? Nu trebuie oare să menajăm valorile fotbalistice

pe care le avem (pentru că sint puține), să le mărim în felul acesta anii de activitate? Ne amintim că în anii trecuți destule echipe străine au declinat oferte de a juca în România pe timp de vară pentru că se aflau în vacanță.

Oare nu putem proceda și noi la fel?

Fotbaliștii noștri au nevoie — cel puțin pentru viitor — de o odihnă reală. Numai în felul acesta pot veni cu forțe proaspete la antrenamentele și jocurile noului sezon.

REORGANIZARE IMPERIOASĂ

Au dovedit-o altele și altele exemple că, cu cât este mai temeinic, mai conștiincios și mai din timp efectuată, munca de organizare a competițiilor, cu atât roadele ei sint mai mari și — implicit — apariția defecțiunilor se anulează. Acum, în plină perioadă pre-competițională, când la F.R.F. se lucrează la pregătirea „scenei” pentru viitorul campionat, socotim că este bine să atragem atenția asupra măsurilor de îmbunătățire a muncii în cadrul comisiei de competiții-disciplină, sector care — în special sub raportul intervențiilor sale la capitolul „supraveghere a respectării sportivității și disciplinării” — a intrat adeseori sub focul criticii, a provocat nemulțumiri.

Știm câtă muncă și câtă energie depun componenții acestei comisii, activiști voluntari, cu mare dragoste pentru fotbal. Și nici nu ne îndoiim vreo clipă asupra marilor pasiuni pentru această activitate desfășurată în afara muncii profesionale. Socotim însă că, așa cum faptele au dovedit-o, F.R.F. trebuie să intervină pentru a ajuta la perfecționarea modului de activitate al organismului însărcinat cu discutarea și sancționarea abaterilor de toate felurile înregistrate la eșalonul de performanță al fotbalului nostru. Care sint, după opinia noastră, principalele „rețușuri” care se cer înapălitute?

1. Restrângerea numărului de membri ai comisiei de disciplină. Asigurarea unui „complet” de judecată de 3, maximum 5, membri ai acestei comisii, cu activitate de mare operativitate; deci o comisie care se poate aduna rapid și care poate lucra

mult mai expeditiv. În momentul de față comisia are un număr prea mare de membri, situația aceasta face ca ședințele ei să se prelungească exagerat, să reprezinte, adeseori, mai mult un aspect de „tirguală” pentru o sancțiune, decât o judecare obiectivă, energică, operativă a faptelor impuse de viața campionatului.

2. Revederea dispozițiilor privind raportul dintre abaterile de la disciplină și sportivitate și sancțiunea care se aplică, astfel ca eliminarea situațiilor de diferită sancționare a aceluiași cazuri de abateri de la comportarea corectă, să nu se mai producă. Amintim doar că într-un fel s-au judecat și sancționat ne-regularitățile (avind ca „obiect” tot pe conducătorul jocului) produse în jocul Progresul — Politehnica și în alt fel au fost privite de comisie cele din partida Rapid — Steagul roșu. (Am luat absolut la întâmplare exemplul...)

3. Propunem F.R.F. ca, față de volumul foarte mare de activitate care se înregistrează în Divizia C, și tot spre folosul rezolvării operative, între etape, ale tuturor cazurilor, să se constituie o subcomisie de disciplină a acestei competiții, utilizându-se experimentații membri ai actualei comisii, cum aminteam, foarte bogată în componența ei. Deci, o comisie pentru Divizia A și B, și alta pentru Divizia C, ambele lucrând sub coordonarea conducerii actualei comisii de competiții-disciplină a F.R.F.

Sint, credem noi, câteva corective care se impun pentru ediția 1971/1972, la capitolul atenței și permanenței asistenței a campionatelor.

ef. i.

DOUĂ SUGESTII

Remarcăm promptitudinea cu care F. R. F. a publicat programul celor trei campionate (A-B-C). Știm că alcătuirea acestor programe comportă multă muncă, pentru că fiecare dintre ele — dar mai ales cel de A — cere respectarea unor condiții absolut necesare normalei desfășurări a campionatului. Și amintim doar câteva dintre ele: evitarea repetării în primele etape

a partidelor desfășurate în ultimele etape ale ediției precedente; jocul formațiilor bucureștene (acum, într-o etapă cu două formații în deplasare și una pe teren propriu și invers); nesuprapunerea jocurilor în orașele care au și echipă în prima divizie și de divizia secundă; programarea pe teren propriu în prima etapă a echipelor promovate, etc., etc. Se constată deci cât de complicate și pretențioase sint formulele în care se încadrează programul.

Credem însă că, pentru viitoarea ediție, forul nostru de specialitate ar trebui să se pregătească din vreme, pentru că este vorba de o operațiune care comportă timp și documentare, trecerea la o formă superioară a alcătuirii programului, formă care ar exclude — după opinia noastră — orice nemulțumire a echipelor în privința programului. Anume, alcătuirea acestuia, pe baza tragerii la sorți. În mai toate țările, programul este compus pe baza numerelor de ordine care revin fiecărei echipe, operație care are loc în public, chiar la terminarea sezonului, când se cunosc deci și promovatele și retrogradatele. În felul acesta, nimeni nu mai poate obiecta asupra ordinii partidelor. De asemenea ne gândim dacă nu ar fi bine ca și în campionatul nostru ordinea meciurilor în returul campionatului să nu mai fie aceeași cu cea din tur. Tot pe baza unei trageri la sorți se alcătuiește un nou program pentru retur. Modalitatea elimină orice posibilitate a unor calcule apriorice și da, socotim noi, și o notă de interes în plus campionatului. Sint sugestii pe care le supunem atenției F.R.F.

CONCLUZII (III)

de EUGEN BARBU

privire în viitorul apropiat (mă gîndesc la data de 22 august, data reluării competiției principale în fotbalul nostru) ne arată o agitație fără seamăn în rândurile antrenorilor și ale jucătorilor. Știrile citite în rubricile revistei noastre și ale ziarului de specialitate, marchează o rumoare neobișnuită. Foarte bine fac cele două publicații că ne tin la curent cu intențiile fotbaliștilor, chit că ele nu se vor materializa toate. Zic foarte bine pentru că febra plecărilor arată că în cluburi nu există încă pacea visată. Se pare că cel mai bine la ora de față stă U.T.A. Incolo e o răzmeriță de zile mari. Campioana plecărilor pare a fi, paradoxal, Rapidulețul, adică echipa care arăta cea mai complicită, cea mai strîns unită. Răducanu la Constanța, Dan peste hotare, Dumitru la Dinamo, Neagu cine știe unde. Practic această echipă rămînea fără jucători pentru că era vorba și de Rămureanu în ce privește practicarea zborului de cocor. Se întîmpla ceva în Giulești?

Nu e un secret pentru nimeni că actualul tandem de antrenori nu a reușit multe în afara unor rezultate onorabile (printre care și două locuri 2 în campionat, ceea ce nu e puțin în materie de asamblare psihică. Aici s-au petrecut în campionatul trecut și mai de mult cele mai spectaculoase gesturi nesportive, cele mai accentuate suspendări. Dacă știu bine, antrenorii sint autoritari și jucătorii cam recalcitranti, asta ar fi pirghia conflictului. Cum poate fi rezolvată criza ajunsă în faza cea mai acută la ora de față? Nu noi vom da soluțiile, dar consecințele vor fi dintre cele mai imprevizibile. Că și Rapidul va face achiziții este o realitate, dar mă întreb dacă rămînea fără cei mai buni jucători ai săi (fie că unii au depășit vîrsta performanțelor) ar mai fi fost Realul nostru echipa în stare să strîngă în juru ei atîta simpatizanti? La urma urmelor, plecarea lui Răducanu mi se părea cea mai mare pierdere pentru că orice am spune provincia este provincie și sigur că de fapt ghidușul portar al naționalei fugea de prea multe răspunderi, nu de altceva, dorea cu cîte cuvinte un rabat, și de ce i s-ar fi acordat cînd avem atîta nevoie de el? Observația este valabilă și pentru Neagu care putea, de asemenea să se infunde în cine știe ce colțuri care să tacă din el. Un anonim și asta însemna o pierdere mare. Sigur că nu putem reține cu forța pe nimeni acolo unde jucătorii nu găsesc ceea ce speră, dar cînd e vorba de componenții naționalei, aici Federația ar avea un cuvînt greu de spus.

Iată, Dinamo. Nici aici lucrurile nu mi se par a ne inspira mult optimism. Am auzit că Traian Ionescu caută și el alt club. E vorba de multă vreme de o divergență acută între jucătorii care nu vor să muncească mai mult și dorința antrenorului sus numit de a face o treabă serioasă pentru că marele adevăr al acestui Campionat rămîne că s-a întîmplat cu echipa din Stefan cel Mare ce s-a întîmplat în alți ani cu U.T.A. Campionatul a fost cîștigat gîfîind și nu atît din meritele formației dinamoviste cît din slăbiciunea adversarilor direcți, și ei terminați înainte de vreme. Or, acest lucru se va răzbuna pe plan internațional și vom vedea cu toții. Traian Ionescu știe ce vrea: el cere mult de la jucători pentru că are de unde cere. Trebuie oare să așteptăm ca și Dumitrache să fie achiziționat la 30 de ani de cine știe ce club de peste hotare pentru ca să aflăm ce mare iucător ar fi trebuit să fie? Oare nici Mopsul nu înțelege că vremea nu iartă și că acum este momentul cînd te ilustrezi în fotbal, nu cînd esti trimis peste hotare, pe merit, ce-i drept, dar cam tîrziu? Și-atunci ce alegem: pretențiile îndreptățite ale unui antrenor sever sau fanișile de vedetă ale unor jucători capricioși? Este de preferat sacrificarea demonstrativă a unor încăpățînați decît amînarea sine die a unor hotărîri ce trebuiau de mult luate. Nu putem să ne afirmăm, cum avem dreptul, în lume cu jumătăți de măsuri. Cine nu vrea să asculte n-are decît să o ia pe urma altora care au terminat penibil cariere frumoase. Fotbalul nostru nu poate fi sacrificat.

PRIMA SCENĂ A FOTBALULUI NOSTRU ÎN RAZA

● PUNCTE ALBE ȘI PUNCTE NEGRE ÎN MUNCA DE PREGĂTIRE ● CUM STĂM CU STABILITATEA? ● MAI MULTE PE TEREN ȘI MAI PUȚIN ÎN...AUDIENȚE ● INSTRUMENTARI DAR ȘI PEDAGOGI! ● DESPRE REEXAMINĂRI, PROMOVĂRI, REPARTIZĂRI ȘI CONTRACTE

ACUM, ANT

Continuând seria comentariilor noastre asupra și pe marginea campionatului, astăzi ne vom ocupa de alte personaje centrale, **ANTRENORII**, acești veritabili regizori ai primei scene fotbalistice de la noi, căreia îi închinăm aproape un an de muncă neîntreruptă pe teren și în afara lui. Pentru ei, un campionat înseamnă nu numai trăirea intensă, duminică de duminică și uneori duminică — miercuri — duminică, a meciurilor unui întreg sezon, cu toate bucuriile și amărăciunile lor, ci și pregătirea pentru și în campionat,

adică ore întregi pe teren, pe orice timp, sub fulgi de zăpadă, rafale de vânt și de ploaie sau sub raze fierbinți de soare. Toate înseamnă privațiuni și renunțare chiar la concediu, uneori și... concediere.

Care a fost contribuția lor la desfășurarea și calitatea ultimului campionat, ce satisfacții le-a dat, la ce capitole au rămas „descoperiți”, ce frământări și probleme profesionale îi preocupă și alte aspecte ale activității lor — iată ce vom încerca să subliniem în rândurile de mai jos.

BILANȚUL INSTRUIRII

Întreaga desfășurare a campionatului și comportarea generală a echipelor divizionare A au dus la concluzia că de data aceasta antrenorii au muncit mai mult și mai bine, în ciuda unor dificultăți, și o activitate lor de instruire a dat roade, în special în partea a doua a campionatului. Desigur, s-au manifestat și rămăneri în urmă, au existat și teluri rămase neatinsse. Toate acestea — realizări și nereușite — pot fi mai bine apreciate plecând de la obiectivele principale stabilite în cadrul unor consfătuiri ale federației, înainte a campionatului:

1. Creșterea capacității de efort pentru realizarea unui angajament fizic la nivelul cerințelor fotbalului modern

2. Organizarea jocului în apărare și atac în lumina învățămintelor campionatului mondial din Mexic

3. Creșterea eficacității atacurilor, facută principală la noi

4. Sporirea preciziei și eficienței în fazele finale ale jocului.

Ce s-a realizat din toate acestea?

● Dacă în turul campionatului calitatea jocului n-a fost satisfăcătoare, aceasta s-a datorat perioadei extrem de scurte de pregătire. Pregătirea fizică a fost insuficientă, cu toate îmbunătățirile aduse antrenamentului, mai ales ca volum de muncă. Situația s-a îndreptat în retur, când cele trei luni de întrerupere au fost folosite în mod judicios pentru antrenamente intense care au dus la o pregătire fizică superioară. Efectul angajament fizic apropiat de ceea ce pretind jocurile internaționale.

● Prin creșterea capacității de

efort s-au îndeplinit mai bine sarcinile duble ale jucătorilor. Progrese s-au înregistrat în organizarea jocului în apărare și la mijlocul terenului, în elasticitatea plasamentului și în circulația jucătorilor. S-a manifestat însă tendința, uneori accentuată, spre joc defensiv închis. Este simptomatice de altfel, faptul că foarte mulți înaintași au devenit mijlocași, jucători de linia a doua: Sălceanu, Domide, Dumitriu III, Axente, Lihardi, Angelescu, M. Popescu etc. etc.

● În schimb, jocul în atac a rămas la același nivel scăzut. Acțiunile ofensive continuă să fie lipsite de viteză necesară, de percutie, de finalitate. De aici și coeficientul de eficacitate scăzut față de campionatul trecut. Iată un obiectiv pe care antrenorii nu l-au atins.

Explicația constă în faptul că, rămași încă „sclavi” ai rezultatelor, antrenorii au alunecat pe panta slăbirii exigenței la antrenamente. Intensitatea, gradul lor de dificultate, conținutul și individualizarea nu s-au bucurat permanent de atenția antrenorilor. Ciclul săptămânal a fost subordonat în întregime jocului apropiat, s-au făcut concesii jucătorilor în privința efortului în antrenament, a scăzut pretenția față de pregătire. Totuși a dus, la ora bilanțului, la o balanță oarecum echilibrată de realizări și nereușite, poate și din cauza lipsei de înțelegere și răbdare din partea conducătorilor. Sigur însă, antrenorii au capacitatea pentru mai multe realizări. O dovedesc cele pe care le-au înfăptuit. Le așteptăm într-o balanță mult înclinată de partea lor.

STABILITATEA = 50%

Una din condițiile muncii eficiente a antrenorilor este stabilitatea lor. De ce, nu mai este necesar să explicăm. Este o problemă arhi-dezbătută și cunoscută. Poate că ar trebui s-o facem în scopul de a o reaminti conducătorilor de secții de fotbal, dar bănuim că dacă sînt acolo unde sînt, ei o cunosc. Trebuie s-o cunoască, ca fiind din „inventarul” absolut necesar unui conducător.

Din acest punct de vedere, al stabilității antrenorilor, situația în campionatul încheiat prezintă o realizare de 50%, după cum rezultă din tabelul de mai jos:

Dinamo: D. Nicolae — N. Timar și Tr. Ionescu — D. Nicolae
Rapid: M. Bărbulescu — N. Cristescu

Steaua: St. Covaci — St. Onisie și St. Covaci — Gh. Constantin

U.T.A.: N. Dumitrescu — I. Reinhardt

St. roșu: V. Stănescu — N. Proca

„U” Craiova: St. Coidum — Gh. Nuțescu

Petrolul: C. Cernăianu — N. Marinescu

Politehnica: V. Mărdărescu — Em. Avasilichioale

F.C. Argeș: B. Marian — E. Iancușchi, T. Ozon — B. Marian, T. Ozon — A. Dima

Sport Club: V. Neagu — G. Rădulescu și C. Rădulescu — I. Rus

Farul: R. Cosmoc — Em. Hașoti

„U” Cluj: A. Sepci — V. Băluțiu

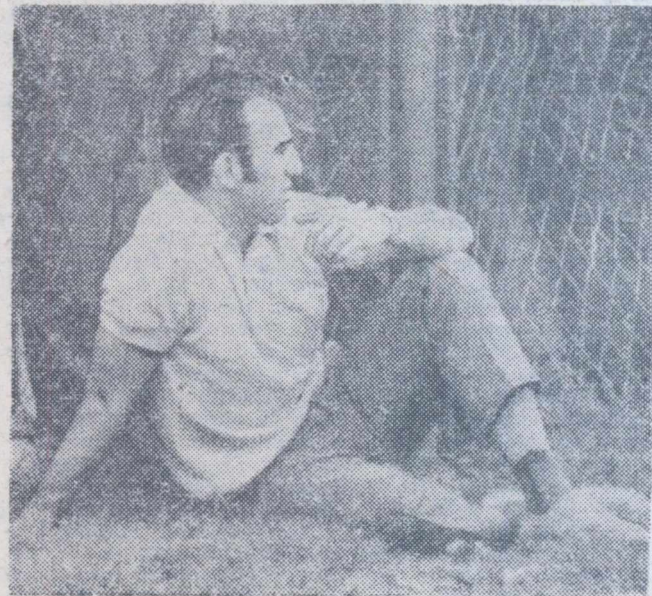
Jiul: I. Bălănescu — V. Tilmăciu și V. Tilmăciu (singur)

C.F.R. Cluj: E. Iordache — St. Naghi și C. Rădulescu — St. Naghi

Progresul: V. Stănculescu — Al. Caricaș și P. Moldoveanu — L. Colceriu

C.F.R. Timiș: P. Becker — C. Bodo, P. Becker — C. Woronkowschi, D. Macri — I. Ionescu.

Adică, la 8 echipe cuplurile de antrenori au scăpat neatinsse — și după părerea noastră bine au făcut —, dar la alte 8 (printre care ultimele patru clasate) au intervenit schimbări „în mers”. Unele au fost justificate, altele nu. În câteva cazuri le-au decis conducătorii, ca de pildă la Jiul, C.F.R. Cluj sau Sport Club Bacău; la altele antrenorii (B. Marian de exemplu). Au existat perspective și pentru alte schimbări, dar pînă la urmă conducătorii au dovedit realism, înțelegere și înțelepciune și au renunțat s-o facă în timpul campionatului (Steaua, „U” Craiova), evitînd repercusiuni firești în asemenea situații, asupra comportării echipelor respective. Acestea au și avut, de altfel, un bun final de sezon. Iar dacă totuși lucrurile nu au mers chiar așa de bine, cauza nu trebuie căutată numai în munca antrenorului, ci și în existența unor fricțiuni sau neînțelegeri conducere-antrenori (cazul de la Craiova sau Petroșani). În orice caz, schimbările de antrenori au avut efecte negative asupra comportării echipelor (F.C. Argeș, de pildă, la începutul campionatului). Trebuie să recunoaștem însă, că acolo unde necesitatea a impus, echipele au avut o evoluție mai bună cu noul cuplu de antrenori (Progresul, Steaua, Dinamo).

O APARIȚIE - FULGER

Este surprinzător, dar așa s-au petrecut lucrurile. În perioada relativ scurtă cit a fost antrenor la C.F.R. Timișoara, TACHE MACRI a realizat cit alții într-un an sau doi. Mai întâi a făcut ordine în echipă, apoi i-a dat pregătirea necesară — în special fizică — pentru că Divizia A nu-i Divizia B, i-a „alțoit” citeva elemente tinere, a transformat-o într-o ECHIPĂ și a învățat-o să joace ca ECHIPĂ, să se dăruiască culorilor ei și — cu deosebire — să-și apere cinstit, pînă la capăt, șansele, necăzind în cursa nesincrității întinsă de cei care la sfîrșitul campionatului aveau nevoie de punctele salvatoare și sperau să le găsească la o „condamnata” sigură.

Acesta a fost TACHE MACRI, o „apariție meteorică” pentru cei care-l priveau cu neîncredere. Dar, ambiția, priceperea, hărnicia și entuziasmul fără limite, pasiunea totală pentru fotbal — calități care i-au fost imprimate și echipei — au învins. Tache va confirma.

DE CE ȘI ADMINISTRATORI?

Deseori întîlnim antrenori în cu totul alte posturi decît cele obișnuite, normale, corespunzătoare profesiei lor: în acelea de... gospodari, de isprăvnici, de administratori ai echipelor de fotbal. Cu alte cuvinte, în activități care în mod firesc ar trebui să revină conducătorilor secției, special însărcinați cu astfel de treburi: pregătirea deplasărilor, cumpărarea biletelor de drum, asigurarea cazării și întreținerii, achiziționarea de echipament și verificarea lui etc. etc. Dacă ați avea curiozitatea să vă uitați pe agenda zilnică a unui antrenor ați constata că au de rezolvat o sumedenie de probleme administrative, care cer timp în dauna celui care trebuie afectat sarcinilor lor reale: antrenamentele, pregătirea personală. Ne amintim că în toamnă am avut o discuție pe această temă cu antrenorul de atunci al Progresului, V. Stănculescu:

— Bine, dar de ce voi, antrenorii, trebuie să faceți asta?...

— Dar cine să le facă? Dacă nu ne ocupăm noi direct rămîne totul nerezolvat.

— Dacă trebuie să alergați atîta, cit timp vă mai rămîne pentru antrenamente?

— Restul...

La aceasta adăugăm și un fapt întîlnit recent. N. Dumitrescu, antrenorul U.T.A.-ei, a venit la București să rezolve niște transferări, pentru că nu avea cine să se ocupe de ele.

Înțelegem că un antrenor trebuie să fie și un bun gospodar, ca tot omul. Dar el trebuie ferit de asemenea sarcini administrative pentru ca să se poată dedica exclusiv principalelor preocupări profesionale: de pregătire și educare a jucătorilor. El este angajat prin contract pentru acest lucru și nu ca să se îngrijească de bilete de tren, de decontări sau spălatură echipamentului. Asta este treaba conducătorilor. Așa cum fac cei de la Dinamo, Petrolul sau Steaua.

O SUTĂ DE PROMOVĂRI

Ediția recent încheiată a campionatului a relevat, în continuare, preocuparea tehnicienilor noștri pentru lărgirea fondului de jucători divizionari A. O mare injuzie de tinerete a avut loc în special în sezonul de toamnă, promovările — efectuate în ansamblul anului competițional 1970-1971 — atîngînd respectabila cifră de 100! Ceea ce trebuie să recunoaștem că este un fapt deosebit de îmbucurător, meritul principal în această direcție revenind antrenorilor noștri, mulți dintre ei exemple de curaj și competență profesională. Acest lucru privit prin prisma unor reușite, dintre care menționăm: Tr. Ionescu (S. Gabriel), C. Rădulescu (Florea, Catargiu), St. Covaci (Marcu, Aelenei), C. Cernăianu (Petrut, Ciupitu), V. Mărdărescu (M. Mărdărescu, Costas), R. Cosmoc (Ghircea, Turcu), T. Ozon (Ariciu, Dobrescu), V. Tilmăciu (Urmes, Carimalis), A. Sepci (Mihăilă, D. Mocanu), St. Coidum (Lepădatu,

Smarandache) și în mod special V. Stănculescu, P. Moldoveanu și L. Colceriu, cu promoția de speranțe a Progresului (M. Sandu, I. Sandu, Tănăsescu, Năstase, Dumitriu, Filipescu).

Remarcabil ni se pare însă faptul că, în multe cluburi acțiunea aceasta de promovare s-a încadrat pe o filieră normală, respectînd condiția de bază a procesului de afirmare a tinerelor talente, condiție care se referă la legătura dintre principalele etaloane de pregătire: juniori-tineret-seniori. Așa cum a fost de pildă cazul la Universitatea Cluj, Steaua, Universitatea Craiova sau Progresul, unde antrenorii respectivi au obținut de altfel și cele mai bune rezultate în privința impropării loturilor, cu elemente din penultiere proprii și unde succesele realizate, în partea a doua a campionatului, au confirmat justetea și oportunitatea unor astfel de măsuri.

PUNTEA DE LEGĂTURĂ

Dacă „U” Cluj a cucerit anul acesta campionatul la tineret-rezerve, iar antrenorul V. BALUTIU a cunoscut satisfacția muncii sale, nu-i deloc intim-plător. Formația secundă clujeană și chiar „secundul” V. BALUTIU au devenit de cîțiva ani puntea de legătură între cadrele de juniori și prima garnitură. Antrenorul V. BALUTIU preia de la juniori elementele vizate, prin perspectivele lor de progres, le reține la „tineret-rezerve” într-un stagiul absolut necesar, le „prelucreză” în timp și cînd devin apte (și chiar mai înainte, dacă este nevoie) le încredințează lotului A.

INCOTRO ÎȘI VA ÎNDREPTA PAȘII?... Ștefan Coidum, plecat de la Craiova, s-a oprit la Oradea...

MENTARIILOR ENORII...

ESTANȚE" DISCIPLINARE

lui campionat
el de cifre și
de natură să
pecte neplăcute,
egre" care um
nat și munca a
ători și antre
spendate, 47 de
lare dictate im
ători nediscipli
tismențe împăr
sezonului, alte
endate, multe
le" fluturate de
sul unor jucă
lte nenumărate
sanctionate
ii. „bunăvoință"
umiți adversari
apărarea șanse
ă o situație
care nu face
vedește că mun
multe și grave

i revine și an
discuție, pentru
în ei au un rol
tant ca și con
de fotbal, ai
iaților sportive.
șilor nu se li
ele ei pur teh
trenorilor —
contact nemijlo
-i cunosc foarte
sarcina de a le fi
drumători, sfet
ători, pentru a
lea lor la for
că a sportivilor

lor. Ei trebuie să fie, însă, exigenți, să-și impună autoritatea pe care conducerea respectivă s-o întărească, nu să alunece pe panta blindeții și a concesiilor. Apreciem că măsurile luate de cuplul conducător-antrenor au fost eficiente în privința unor jucători ca Tătaru, Oblemenco, Dan, Grozea, Ruguibci, Necula, Barbu etc. care au dovedit prin comportarea lor ulterioară un început de îndreptare. Dar, pe de altă parte, înregistrarea unor recidive în gesturi nesportive, abateri de la disciplină, joc incorect din partea unor jucători (Stoica, V. Popescu, Dumitrache, Vigu, Moldoveanu, Bădin etc.) arată că preocuparea în această direcție a fost insuficientă, fragmentată, subordonată uneori rezultatelor imediate, că antrenorii — alături de conducători — au slăbit exigența față de jucătorii vinovați.

Sintem de acord că ei trebuie absolviți de treburi administrative, tocmai pentru a-și îndeplini cum se cuvine rolul lor de tehnician și educator. Dar chiar în condițiile actuale, evident împovărate prin multitudinea sarcinilor cu care sînt încărcăți de conduceri (sau proprie inițiativă), nu putem accepta să-și uite principala misiune, aceea de îndrumători ai jucătorilor.

STATORNICIE ȘI REALIZĂRI

După două titluri de campioni, câștigate consecutiv, formația antrenată de N. DUMITRESCU a reușit să se mențină și în acest an la nivelul de preluare al laureatilor competiției. Așadar, o valoroasă constantă colectivă, complement și consecință directă al unității dintre cele mai frumoase exemple de statornicie în muncă. Jucătorul și apoi antrenorul „il-lui textilist arădan a atins granița unui pătrar de veac de activitate la U.T.A., în slujba sportului cu balonul rotund. Modelul de probitate și competență profesională, pedagog cu alee inușiri în modelarea caracterelor, N. DUMITRESCU își înscrie numele pe tabloul de onoare al celor mai buni tehnicieni din fotbalul nostru.

Statornicia și consecvența au devenit astăzi o relație care își găsește adevărata semnificație în dimensiunile unui raport de excepție: U.T.A. — N. Dumitrache.

UN BUN MESERIAȘ

Politehnica Iași n-a mai contat în lupta pentru titlu; s-a clasat pe locul 5. Deci, pronosticul lui Vintilă Mărdărescu nu s-a realizat. Dar, totuși, Gili a realizat mult mai mult decât un pronostic, a realizat ceea ce îl dădea dreptul priceperii de excelent meseriaș: a transformat aproape total o echipă folosind cu foarte puține excepții aceeași jucători care cu un campionat mai înainte se zbateau în subsolul clasamentului, în ciuda calităților certe de care dispuneau și le dovediseră, în altele alte prilejuri. „Secretul" lui Mărdărescu? Nu-l din arsenalul unui „magician", ci al unui antrenor realist, practician cu vastă experiență. Pur și simplu, a redat jucătorilor încrederea în forțele și calitățile lor, le-a demonstrat că le posedă la nivel divizionar A și i-a așezat cum se cuvine în echipă pentru a le valorifica prin joc. Iar dacă la sfîrșitul campionatului punctajul a îndepărtat-o pe Politehnica de frunțași, în schimb jocul a apropiat-o.

„Atît" a făcut Mărdărescu la Iași.

Valentin STĂNESCU — altfel decât este cunoscut acum: portar al echipei naționale, acum vreo 20 de ani...

TINEL ȘI-A FĂCUT DATORIA

Cînd, cu trei ani în urmă, se angaja la cîrma echipei ategurilor brașoveni, VALENTIN STĂNESCU știa prea bine atunci că îl așteaptă o muncă grea, plină de răspunderea unor obligații mari, față de tradiția sportivă a unei formații care a făcut parte din elita fotbalului nostru. Și prima realizare, aceea a revenirii în divizia A, a fost urmată în ediția 1969-1970 a campionatului de un meritos loc în prima jumătate a clasamentului (VIII cu 30 de puncte), pentru ca la sfîrșitul acestui an competițional Steagul roșu să ocupe în ierarhia societății naționale „fotoliul nr. 3", performanță care se înscrie pe linia celor mai bune realizări ale echipei brașovene.

În acest fel, V. STĂNESCU și-a onorat, așa cum se cuvine, un angajament, o datorie față de fotbal în primul rînd.

PREZENȚE CARE SE IMPUN ONORATE

Ridicarea calificării profesionale a antrenorilor constituie o premisă a îmbunătățirii nivelului calitativ al instruirii echipei noastre. Aceasta și explică grija forurilor în drept pentru organizarea periodică a unor consfătuiri, convocări, cursuri, examinări, al eor prim scop este îmbogățirea bagajului de cunoștințe, diversificarea mijloacelor din arsenalul metodic și schimbarea de experiență. În ultimul timp însă, s-a impus cu necesitate prezența noastră și pe plan internațional la asfeti de acțiuni. Menționăm în această idee, pe de o parte, participarea unor tehnicieni (I. Siciovan și A. Niculescu) la cursuri internaționale, iar pe de altă parte, trimiterea pentru perioade de timp variabile a antrenorilor N. Dumitrache și C. Drăgușin în Anglia, Ilie Oana și D. Nicolae-Nicușor în R.F.G., M. Croca și Gb. Dumitrache (Petrolul) în U.R.S.S. Ceea ce a favorizat evident — în urma materialelor publicate de către aceștia — creșterea nivelului profesional a celorlalți antrenori, ca și încercările de a pune în practică competițională — chiar în cursul campionatului recent încheiat — unele metode și mijloace de instruire noi. Deocamdată fără rezultate spectaculoase. Și totuși, este un început promițător care, considerăm noi, trebuie continuat, în așa fel încît fotbalul românesc să i se ofere prilejul de a fi permanent în sfera actualității, condiție de prim ordin a progresului.

Realizarea acestui desiderat pretinde însă ca prezențele noastre peste hotare să aibă o cît mai mare eficiență. Și aici este cazul să arătăm, mai întâi, necesitatea selecționării antrenorilor ce urmează a fi trimiși la diferite cursuri peste hotare, în funcție de posibilitățile și perspectivele fiecăruia, de legătura acestora cu munca practică, de realizarea unei judecîoase repartizări pe echipe și orașe. În al doilea rînd, este necesar să se urmărească cu atenție modul în care se pun în aplicare acumulările dobîndite cu prilejul acestor cursuri, ca și valoarea eficientă a figurilor de calitate realizate. Pentru ca, cel puțin în viitor, să se evite situații ca acelea în care trimiterea unor antrenori la studii peste hotare să fie urmată imediat de angajarea acestora la o echipă în străinătate (cazul Ilie Oana).

REALITĂȚI ÎN LIMITELE ACTUALITĂȚII

Cu ocazia desfășurării examenului de avansare al antrenorilor, acțiune desfășurată în Capitală în perioada precompetițională a celei de a doua jumătăți a campionatului, am avut prilejul să cunoaștem — favorizați oarecum și de împrejurări — o serie de aspecte importante, strîns legate de activitatea acelor care răspund direct de organizarea și calitatea instruirii în sfera fotbalului de performanță. Și semnalăm atunci în coloanele revistei noastre, numai cîteva dintre aceste aspecte, mai semnificative, care se refereau în primul rînd, la sistemul și condițiile de promovare de la o categorie de clasificare la alta. Revenim acum cu o analiză mai amplă, mai de conținut în ceea ce privește problema antrenorilor, lucru care se impune mai logic, la capătul întregului an competițional, cînd și elementele noastre de investigație, adăugate probei timpului și circumstanțelor, ne pot servi cu adevărat la prezentarea realității în limitele actualității.

Realitate pe care ne-o propunem de altfel să o și ilustrăm, chiar de la început cu o cifră, reprezentînd efectivul de antrenori calificați pînă la data de 15 iulie a anului în curs: 1.538. Pe categorii de antrenori: emeriti — 3; categoria I-a — 44; a II-a — 169; a III-a — 837; a IV-a — 485. O situație aparent satisfăcătoare, dacă avem în vedere faptul că din 1965 și pînă în prezent s-a înregistrat o creștere numerică, în ansamblu, de aproximativ 500 de noi cadre și, mai ales, dacă avem în vedere perspectiva realizării, în viitor, a unei cifre asemănătoare în maximum doi ani, în loc de cinci. Aceasta datorită, evident, îmbunătățirii continue a sistemului de calificare profesională a antrenorilor, pe seama diversificării formelor organizatorice de învățămînt: școli post-liceale, institute și facultăți de educație fizică, cursuri fără frecvență.

Dar să analizăm această cifră de 1.538 și să vedem ce reprezintă ea în realitate. Mai întâi, să o raportăm la numărul celor circa 3.000 de formații de fotbal existente și apoi la cei aproximativ 100.000 de jucători legitimați. Teoretic, asta ar însemna 50% din echipe fără antrenori și un antrenor la 65 de jucători! Dar, această situație ne apure, repetăm, numai teoretic fiindcă în practică lucrurile se prezintă cu mult sub nivelul raportului cîrme mai sus menționat. De ce? Pentru că, din totalul de 1.538, mai puțin de jumătate, din acei care au obținut calificarea de antrenor, sînt legați efectiv de procesul de instruire fotbalistică la diferite echipe competitive. Pentru că și un mare număr din categoria acestora din urmă au profesuni de bază fără nicio legătură cu fotbalul (ingineri, medici, profesori de altă specialitate decât educația fizică) activînd cu sau fără contract, sau în baza sistemului de plată cu ora. Pentru că procentul pe grupe de vîrstă ne indică o pondere insufi-

cientă tocmai la categoria mediei optime de exorcitare a unei asemenea profesuni, care pretinde în egală măsură pricepere, experiență, dar și vigoare fizică necesară unei activități cu un conținut practic prin excelență.

Rezultă, așadar, din cele arătate pînă acum, un incontestabil deficit cantitativ și mai ales calitativ, în ceea ce privește asigurarea desfășurării în bune condiții a procesului de antrenament. Dar aceasta este numai una din laturile problemei în discuție.

Un alt aspect, nu mai puțin important, care se leagă de altfel de cel al efectivului angajat nemijlocit în sfera pregătirii fotbalistice organizate, este acela al modului în care este realizată repartizarea antrenorilor. Și aici trebuie arătat că nu există în prezent, sau mai bine zis nu se aplică, unele criterii obiective în baza cărora acest lucru să se poată împlini fără riscul unor neconcordanțe ce duc, de regulă, la

foști jucători și profilați exclusiv pe o astfel de calificare profesională, rîmînd perioade de timp variabile în afara unui angajament stabil. Toate acestea constituie desigur anomalii, care cultivate în mediul unor insuficiențe de ordin organizatoric favorizează fără îndoială și apariția multora dintre neajunsurile procesului instructiv — educativ.

Și pentru că am amintit aici de unele consecințe care rezultă din calitatea pregătirii antrenorilor, raportată la cerințele clasificării și cele ale activității lor, ni se pare oportun să revenim acum, asupra unui aspect care, la vremea cuvenită, a făcut obiectul unei discuții aparte. Este vorba de examinarea periodică, pentru verificarea cunoștințelor în vederea promovării la o categorie superioară. Așa cum am mai spus, acest lucru credem că este imperios necesar ca orientarea și conținutul oricărui examen de antrenori să plece de la ideea caracterului practic al acestei activități, iar hotărîrea în ultimă instanță a comisior, constituite în acest scop, să aibă neapărat în vedere perspectiva profesională a celui examinat. Aceasta înseamnă nu numai exigență, ci și discernămint în sensul acordării dreptului de a promova numai pentru acela care lucrează efectiv ca antrenor, care merita realmente acest lucru și nu tuturor acelor care își fac dintr-o astfel de activitate un alibi profesional, sau un pretext de manifestare al unor capricii sau al vanității.

În sfîrșit, problema contractelor. Capitoi care nu trebuie să omită condiția respectării întocmai a unor obligații acceptate de ambele părți, dar care în schimb trebuie să excludă compromisurile de orice natură (vezi cazul Jiul — Ion Bălănescu), neprincipialitatea și neîncrederea. Exemplul pozitiv al unor cluburi ca U.T.A., Petrolul sau Steagul roșu ar putea constitui un serios îndemn pentru extinderea unui sistem de relații, bazat pe sprijin și înțelegere, corectitudine și respect reciproc.

Iată așadar, cîteva din aspectele principale legate de activitatea antrenorilor în cursul ediției 1970-1971 a campionatului republican. Nici una dintre acestea nu reprezintă de fapt noutăți deosebite. Toate la un loc sau separat, constituie însă obiectul unor frîntîmări, al unor încercări de rezolvare cărora cel în drept nu le-au găsit, așa după cum am văzut, întotdeauna soluții corespunzătoare. Și una din explicațiile acestei situații poate fi găsită în faptul că activul voluntar pe care se bazează munca colegiului central se dovedește insuficient de eficient în cu-

prinderea și rezolvarea problemelor de ansamblu și individuale ale antrenorilor. Se simte de aceia nevoia înființării unui organ de conducere, cu atribuții largi și posibilități reale de concretizare a soluțiilor și hotărîrilor luate, care să se ocupe de completarea, repartizarea și promovarea efectivului de tehnicieni din perimetru fotbalului de performanță. Un organ încadrat cu personal salariat, necesar operațiunilor de evidență, îndrumare și verificare periodică a nivelului de cunoștințe profesionale; care să redimensioneze activitatea (lăudabilă pentru conștiinciozitatea și priceperii) a celor ce se ocupă în prezent de aceste probleme, la scara unor cerințe noi, proprii nevoilor actuale de dezvoltare a fotbalului nostru.

INTOTDEAUNA, DACA NU ARBITRUL, ANTRENORUL ESTE VINOVAȚ...

(Valeriu Neagu fostul antrenor al Sport Clubului)

NOILE PROMOVATE ÎN DIVIZIA B

CHIMIA Făgăraș

Deși este o mai veche cunoștință a diviziei secunde, unde a mai activat între 1948—1950 și 1959—1965, **CHIMIA FĂGĂRAȘ** constituie o prezență de ultim moment printre competitorii seriei a doua a campionatului B. Într-adevăr, numai după jocul suplimentar de baraj cu Arieșul Turda, în care a câștigat fără drept de apel, cu 4—0, și-au văzut chimistii realizată dorința de a reprezenta din nou fotbalul din orașul lor într-o competiție, atât de importantă.

Chimia s-a impus însă în campionatul Diviziei C, fiind singura dintre cele opt câștigătoare de serii care a întrunit 48 de puncte, cel mai mare număr. Având ca adversară pe Oltul Sf. Gheorghe, care la un moment dat îi amenința supremația, echipa din Făgăraș, antrenată de **Bujor Bălcăceanu**, a știut să se desprindă în câștigătoare, având până la urmă cinci puncte avans față de Oltul. În barajul de la Oradea echipa a practicat un joc bazat în special pe o apărare fermă și pe contraatacuri periculoase. Din nefericire, în primul joc, cel cu Arieșul Turda, Chimia a fost dezavanta-

țată de un arbitraj părtinitor. Totuși, fotbalistii echipei nu s-au descurajat și au reușit, prin partide de o bună calitate tehnică, să demonstreze că merită să joace în eșalonul secund al fotbalului românesc.

Principalul atu al formației este tinerețea, media de vîrstă a echipei fiind 24 de ani. Impunându-se atât de hotărît în seria sa și câștigînd la scor al doilea meci cu Arieșul Turda, Chimia Făgăraș se anunță, totodată ca avînd justificate pretenții la un loc fruntaș și în divizia B.

Iată lotul echipei: **Torz** (27 ani, mecanic), **Suciu** (22 ani, lăcătuș mecanic), **Bodnărescu** (24 ani, inginer chimist) — portari: **Tăulea** (22 ani, operator chimist), **Armeanu** (29 ani, strungar), **Hodrea** (24 ani, inginer chimist), **Nacu** (27 ani, maistru chimist), **Stoica** (24 ani, operator chimist) — fundași: **Ciutac** (21 ani, lăcătuș mecanic), **Dumitrescu** (31 ani, maistru chimist), **Nițu** (33 ani, tehnician), **Lechiță** (22 ani, lăcătuș mecanic) — mijlocași: **Fehér** (30 ani, electrician), **C. Boantă** (25 ani, operator chimist), **Ionită** (27 ani, sudor), **Lonceer** (25 ani, inginer chimist), **Gh. Nicolae** (21 ani, lăcătuș mecanic) — atacați. Din lot mai fac parte **Drăgan** (18 ani), **Vărzaru** (19 ani) și **V. Văcaru** (18 ani), care fiind elevi n-au luat parte la barajul de la Oradea.

VULTURI TEXTILA Lugoj

Spre deosebire de Chimia Făgăraș, **VULTURI TEXTILA LUGOJ** a realizat în seria sa din Divizia C doar 37 de puncte (cel mai scăzut dintre cele opt câștigătoare), fiind la egalitate cu Știința Petroșani pe care a devansat-o numai la golaveraj. Faptul nu a împiedicat echipa din Lugoj, oraș care după mulți ani este din nou prezent în Divizia B, să câștige barajul de la Oradea. Și asta în ciuda faptului că, pentru mulți, echipa antrenată de **Mihai Țirlea** și **Hristos Mețcas**, pornea cu șanse minime în această „competiție-prag”. Dar elevii celor doi foști jucători la U.T.A. au depășit așteptările realizînd cele mai spectaculoase rezultate și cele mai bune jocuri. În plus, datorită disciplinei, a seriozității în pregătiri, a științei de a îmbina armonios experiența jucătorilor mai vîrstnici cu elanul tinerilor, și dînd dovadă de un spirit de e-

chipă remarcabil, Vulturii Textila s-a bucurat la Oradea de cele mai frumoase aprecieri. Și, poste, dacă în primul joc (cel cu Independența Sibiu) echipa din Lugoj nu ar fi fost frustrată de o victorie pe care o merita, următoarele partide ar fi constituit pentru cei doi antrenori și elevii lor o simplită plină de succes. Pe scurt, Vulturii Textila Lugoj a fost cea mai bună dintre cele patru formații care au luptat la Oradea pentru două locuri în Divizia B, pe bună dreptate cucerind locul I.

Iată lotul care a readus Lugojul în divizia secundă: **Tatar** (22 ani, tîmplar), **Ardelean** (24 ani, inginer chimist) — portari: **Zorescu** (29 ani, profesor), **M. Dragoș** (30 ani, profesor), **St. Mihai** (32 ani, lăcătuș), **Bodea** (22 ani, lăcătuș), **Murariu** (19 ani, elev), **Foale** (20 ani, tîmplar) — fundași: **Kiss** (19 ani, elev), **Becheru** (22 ani, electromecanic), **Tiucodi** (30 ani, lăcătuș) — mijlocași: **Vraja** (26 ani, profesor), **Ghișe** (28 ani, tehnician), **Stoian** (26 ani, lăcătuș), **Damian** (26 ani, inginer mecanic), **Luchescu** (17 ani, elev), **Pacățan** (20 ani, elev), **Pădureanu** (24 ani, funcționar) — înaintași.

TEXTE: VASILE SERE; FOTOGRAFII: EMERIC POPPER

Nota zero organizatorilor!

Cine a avut ideea organizării turneului final al campionatului național al liceelor în orașul Rădăuți merită să fie tras la răspundere! Niciodată nu am înțeles o organizare mai slabă, o indiferență și o nepăsare mai mare în jurul unei competiții care ocupă un loc de frunte în calendarul sportiv școlar. Pentru a ne explica, apelăm doar la un argument: la Rădăuți, în timpul desfășurării turneului final (între 11 și 16 iulie) a fost prezent un singur oficial, tov. **Vasile Lupan** din partea C.N.E.F.S. Minis-

tem și elevilor legitimați să participe la competiție. Este vorba doar de campionatul lor. Valoarea întrecerii va spori, în acest fel, considerabil”.

Singura echipă care „a mișcat” a fost reprezentativa **Liceului nr. 1 din Zalău**. O formație disciplinată și silitoare, un fel de „U.T.A.”. Liceenii din Zalău au jucat constant bine, fără fluctuații mari de formă. Principala lor armă a constituit-o jocul colectiv. Băieții se cunosc între ei foarte bine fiindcă joacă împreună de aproape trei ani.

Echipa Liceului nr. 1 din Zalău, câștigătoare a campionatului național al liceelor (antrenor, **prof. Nicolae Teudean**).

terul învățămîntului, sub egida căruia s-a disputat această întrecere, a trimis la Rădăuți un reprezentant, care, după ce a făcut act de prezență, a dispărut fără urmă! F. R. Fotbal a expediat patru mingi și cu asta și-a considerat obligația îndeplinită! Cum cele două organisme își au sediul la București, absența delegaților lor poate fi scuzată, bănuim, dacă cineva are nevoie de explicații, prin distanța mare dintre București și Rădăuți, prin faptul că luna iulie este destinată concediilor, că orașul Rădăuți nu are plajă...

Ce scuze pot aduce însă Inspectoratul școlar județean și Comitetul județean U.T.C. Suceava care, deși aveau, responsabilități pe linia organizării și bune desfășurări a campionatului, n-au dat nici un semn de viață?

Organele locale, exceptînd într-o mică măsură Consiliul orașenesc pentru educație fizică și sport, n-au întreprins mai nimic pentru buna desfășurare a competiției. Condițiile de cazare și de masă au lăsat de dorit; nu s-a făcut o popularizare corespunzătoare; afișele care anunțau meciurile erau scrise cu... creionul cu pastă, pe hîrtioare lipite pe stîlpi. În plus, nu știm dacă există în țară un teren de joc mai prost, mai denivelat decît cel din Rădăuți!...

Nivelul tehnic-calitativ al meciurilor a fost scăzut, cu mult sub pretenții și așteptări. Echipa pe care a venit la Rădăuți, conform regulamentului, cu jucători nelegitimați. Tov. **Vasile Lupan**, care, în treacăt fie spus, a încercat să facă totul pentru a rezolva toate problemele de organizare, era de părere că „începînd chiar cu ediția viitoare a campionatului, trebuie să permi-

Marea favorită a turneului, formația **Liceului nr. 27 din București**, a venit la Rădăuți cu jucători nedisciplinați, înfumați, ce așău aere de mari vedete. Un „amănunt” nu lipsit de importanță: cu excepția căpitanului de echipă, toți jucătorii sînt corijenți la cîte una sau două materii!

În concluzie, ediția din acest an a dezamăgit profund, sub toate aspectele. Forurile în drept au datoriat să ia măsuri pentru revitalizarea competiției, pentru aducerea ei pe linia de plutire.

C. BORȚEA

P. S. Cel mai bun jucător al turneului a fost declarat bucu-

reșteanul **MARIAN SAIOCESCU**. El a făcut dovada unor calități deosebite, „îmiîndu-l” bine pe Iordănescu. Printre realizările lui remarcabile notăm marcarea a trei goluri senzaționale: din plonjon, cu capul!

FIȘA TEHNICĂ

LICEUL NR. 1 Zalău: 3—2 cu Liceul Eforie Sud, 5—5, cu Liceul Economic Vaslui, 3—1 cu Liceul Industrial Metalurgic Hunedoara, 4—3 cu Liceul Drăgănești Olt, 1—1 cu Liceul nr. 27 București. **LICEUL EFORIE SUD**: 5—3 cu Liceul Economic Vaslui, 4—3 cu L.I.M. Hunedoara, 4—3 cu Liceul Drăgănești Olt, 1—1 cu Liceul nr. 27 București. **LICEUL ECONOMIC VASLUI**: 0—1 cu L.I.M. Hunedoara, 2—0 cu Liceul Drăgănești Olt, 2—1 cu Liceul nr. 27 București. **L.I.M. HUNEDOARA**: 0—0 cu Liceul Drăgănești Olt, 0—1 cu Liceul nr. 27 București. **LICEUL DRĂGĂNEȘTI OLT**: 1—0 cu Liceul nr. 27 București.

CLASAMENT

1. Liceul nr. 1 Zalău	5 4 1 0 19— 8 9
2. Liceul Eforie Sud	5 3 1 1 16—13 7
3. Liceul Economic Vaslui	5 2 1 2 12—12 5
4. L.I.M. Hunedoara	5 1 1 3 5— 8 3
5. Liceul Drăgănești Olt	5 1 1 3 4— 9 3
6. Liceul nr. 27 Buc.	5 1 1 3 3— 9 3

UN CIOCĂNIT, UȘA SE DESCHIDE, ȘI APARE... GABORAȘ!

Timișoara, 8 ianuarie 1971. Ger și viscol. Prima zi de lucru a lui Tache Macri la C.F.R. La ușa camerei sale de la casa de oaspeți a feroviarilor mereu ciocănește cineva: jucători, conducători ai clubului timișorean, simpatizanți ai C.F.R.-ului. La un moment dat, după un alt ciocănit, ușa se deschide și apare GABORAȘ. Refac mental „cariera” lui: U.T.A. — „U” Cluj — „U” Craiova — C.F.R. Timișoara. De peste tot, cum a venit așa a plecat, lăsând în urmă regretele prietenilor de pahar...

Așadar, apare Gaboras. Macri nu-l cunoștea:

— Cine ești dumneata?
— Gaboras!
— Aha! Și?
— Am primit dezlegarea. Dar aș vrea să mă joc... N-am unde în altă parte...
— Ai primit dezlegarea, zici! Bine. Vino mine. Ai unde dormi în noaptea asta?
— Nu!
— Vezi rămâne aici, eu mine, la casa de oaspeți.

Timișoara, 27 iunie 1971. ultima etapă, ultima zi a lui Macri la C.F.R. Mă aflu la aceeași casă de oaspeți. Tache e plecat cu echipa. Un ciocănit, ușa se deschide și apare... Gaboras. Mai zvelt ca astă iarnă. Cu o sacosă în care se ciocneau niște borcane de iaurt, goale.

— Nu ești cu echipa?
— Nu joc azi. Am o infecție la un picior. Nu vedeți? Mă duc să iau iaurt. N-am umblat în viața mea după așa ceva.
— Ai avut ghinion în returul ăsta...

— A avut echipa; eu, într-un fel, nu.

— ?!
— Cu mine în poartă tot returul, nu cădea! Mă adusesse nea Tache într-o formă grozavă. Dar a venit minutul acela din meciul de la Craiova, primul din primăvară, și mi-am rupt mîna. Zece etape am lipsit. Nu trebuia să joc nici la Pitești, dar s-a accidentat Korek. Așa era cu echipa de juniori la Alba Iulia, iar eu fusesem trecut pe foaie, simbolic. Și pînă la urmă a trebuit să intru pe teren, deși nu eram „gata”. La Ploiești am apărut o repriză, dar am ieșit. Mă lovea Ciulea.

GABORAȘ

putea tot la mîna beteagă.

— Și cum poți spune că n-ai avut ghinion?
— N-am avut fiindcă l-am cunoscut pe nea Tache. El m-a făcut om. Pînă la dînsul... Trei ani la Cluj și alți trei la Craiova, am bătut. Am bătut, cred, o budană mai mare decît camera asta. La Craiova, așa cum eram îmbrăcat duminică, după meci, așa veneam și la antrenamentul de marți. Nu mă dezbrăcam. Miercuri, iar la băutură. Joi, eram așa

și așa. Acum, uite — arată sacosă — cumpar iaurt! Nea Tache m-a împăcat și cu nevasta, Rodica. Cînd eram la Craiova am trimis-o la părintii ei. Mă stingherea. Am început trei facultăți, la Cluj și la Craiova, m-am lăsat de toate.

— Și cum a reușit Macri să te schimbe?

— Nici eu nu îmi dau seama. Că m-a făcut să muncesc ca niciodată în viața mea. Prima dată cînd m-a sculat la 6 dimineața, nici nu știam ce să cred. Parcă îl aud: „Gaboras, hai!”. Afară era viscol. „Unde?”. „La antrenament!”. „Păi e întuneric, nici mingea nu se vede!”. „Pentru reflexe”. Și am plecat la antrenament. I-am spus: „Nea Tache, altădată, la ora asta, ieșeam din circiumă!”. Azi la 6, mine la 6, ne ieșiseră vorbe că bem împreună, fiindcă aici, pe lângă gară, sînt restaurante care se închid la 6 dimineața.

— Acum ce ai de gînd? Că nici la C.F.R. n-ai avut noroc.

— Imi pare rău că pleacă nea Tache. E singurul antrenor care m-a umblat la inimă, a știut să aleagă ce-i bun din mine. M-a făcut să a-runco pleava. Nu mai beau. În tot returul n-am dus paharul la gură. Am 25 de ani. Vreau să dau examen la Facultatea de educație fizică și cred că și ea portar voi mai fi bun de ceva.

După cîteva minute de tăcere, Gaboras se ridică. Borcanele zăngăniră din nou.

— Unde te duci?

— Nu v-am spus? Mă duc după iaurt. Apoi, merg la gară. O aștept pe Rodica!

Mircea TUDORAN

„M-AM LĂSAT DE FOTBAL

CHIAR ÎN ZIUA MEA DE NAȘTERE!”

„Oană”, așa cum l-au poreclit încă din copilărie prietenii, își amintește cu regret data la care a îmbrăcat pentru ultima oară echipamentul vișiniu al clubului F. C. Argeș. „Dacă n-ar fi fost nea Titi Teacă atît de pretențios, poate că mai prindeam doi-trei ani de fotbal. Așa însă, la 7 aprilie 1968 a trebuit să pun ghețele în cui. Spunea că sînt mijlocăz demodat. Știu eu? Poate că aveam dreptate. Cu toate că nu-mi aduc aminte să fi ieșit vreodată de pe teren cu tricoul uscat. De atunci m-am dedicat numai activității profesionale, pe care o îmbrășc cu toată pasiunea, așa cum am îndrăgit și fotbalul.”

Exemplu de conduită atît pe teren cît și în viața extrasportivă, maestrul sportului ION ȚIRCOVNICU, cîci despre el este vorba, a făcut cunoștință cu primele „slope” ale fotbalului pe șoseaua Olteniței, prin împrejurimile stadionului Constructorului. Împreună cu trații Smărăndescu, mingea de cîrpă confecționată din ciorapi și umplută cu talaj, nu cunoștea o clipă de odihnă. Abia cînd se lăsa întunericul cei trei întreprindeau joacă și o luau spre casă unde, pentru genunchii zdreliți, își primeau cuvenite porții de muștrului din partea părinților. Într-una din zile, trecînd pe acolo, antrenorul Gică Stănculescu a pus ochii pe Țircovnicu, spunîndu-i: „Puștiule, nu vrei să joci într-o echipă adevărată?” Și cum răspunsul nu putea fi decît afirmativ, iată-l pe 15 ani neîmpliniți, intrînd pe poarta stadionului Constructorului. Sub îndrumarea antrenorului Bacinschi „prinde” repede echipa în care joacă alături de Mindru, Florea Virgil,

Stănilă și alții. După un an se transferă la Flacăra roșie avîndu-l antrenor pe N. Gorgorin. Este foarte repede selecționat în echipa națională de juniori din care nu mai lipsește pînă în 1966. La Viitorul și Progresul C.P.C.S., unde îl are antrenori pe T. Ionescu și C. Teacă, joacă împreună cu Bodo, Ene II, Nae Georgescu, Copil III, Bocanu, Neamtu, Bükösi, Vaida, Ghibea și Gram. Cînd împlinește 19 ani este solicitat de antrenorul Gică Nicolae la Progresul București. Deși foarte tânăr are ocazia să joace a-

ȚIRCOVNICU

lături de Ozon, P. Moldoveanu, Gică Andrei, Blujdea și Mișu Smărăndescu. Anul următor apără culorile echipei Dinamo Brașov care-și mută mai tîrziu sediul la Bacău.

Cele mai mari satisfacții cunoaște însă o dată cu venirea la Dinamo București, echipă cu care câștigă, între anii 1961—1964, de trei ori consecutiv titlul de campion. Nelipsit din formație în toată această perioadă își pune în valoare talentul alături de Datcu, Ulu, Popa, Nunweiler III,

Ivan, V. Alexandru, Nunweiler IV, Pircăuab, V. Anghel, Varga, Ene II, Eftimie. Tot în acest timp este selecționat și în echipa națională.

Din 1965 noua s-a echipă se numește F. C. Argeș. Aici, după cum afirmă Țircovnicu, cunoaște una dintre cele mai plăcute amintiri: împreună cu Dobrin, Ioachim Popescu, Bado, Pop, Olteanu și ceilalți ajunge pînă în turul III al „Cupei orașelor tirguș”, unde piteștenii sînt eliminați de Dinamo Zagreb care avea să-și adjudece trofeul. La polul opus se situează momentul cel puțin plăcut din cariera oricărui fotbalist: data la care a părăsit stadionul amintit la zi de 7 aprilie 1968, care coincide cu ziua sa de naștere!

Astăzi, la cei 36 de ani, ION ȚIRCOVNICU este cu inima alături de tînăra generație. Marii lui favoriți sînt Dumitrache, Dinu, Dumitru, Iordănescu, Tătaru, Năstase. „Ca fost jucător vreau să le amintesc acestor talenți băieți, că fără modestie, perseverență în pregătire și multă, multă pasiune nu vor putea progresa pe măsura calităților de care dispun. Munca fără menajamente și renunțarea la unele satisfacții minore trebuie să-i călăuzească pe cei ce vor să devină cu adevărat jucători de clasă. Sînt principii pe care și eu le-am respectat cu strictețe la rîndul meu și de la care nu mă voi abate nici atunci cînd — poate — voi fi chemat să ajut la creșterea viitoarelor cadre de jucători. Și ce mult aș dori ca aceasta să fie tocmai în cadrul clubului Dinamo, de care mă simt legat pe viață!”

Gheorghe NERTEA

Un fluier scurt, strident, pune capăt emoțiilor. 15.000 de spectatori aplaudă în ploaie rămînerea C.F.R.-ului din Cluj în prima divizie a țării. Se aprind torțe. Jucătorii echipei în vișiniu se îmbrățișează euforici. Sînt clipe de descătușare totală, cînd gesturile devin spontane, pline de semnificații adînci. Cojocaru, Fanea, Tegean aleargă spre vestiare arborînd pe chipuri surisurile zăbînzii. Un singur om pare abătut, copleșit.

Doctorul CONSTANTIN RĂDULESCU se ridică încet de pe banca rezervelor, trecîndu-și palma peste față, de parcă ar fi vrut să îndepărteze o vedenie nedorită. Unul dintre jucătorii de rezervă i se aruncă de gît, așa cum face copiii atunci cînd părinții le îndeplinesc o dorință. Apoi îmbrățișările îl poartă spre cabina C.F.R.-ului. Ochii jucătorilor se întorc instantaneu spre chipul contractat al antrenorului. Se poate citi în priviri tot respectul, toată stîmă și admirația pe care un om le poate nutri față de un alt om.

Ușa vestiarului se deschide fără încetare. Antrenorul continuă să primească felicitări. Ii sînt adresate cuvinte frumoase, pornite din inimă, pline de sinceritate. Recunoștința aceasta, unanimă, îl stingherește.

MEDIC-ANTRENOR-PEDAGOG...

După o jumătate de oră rămînem singuri. Se așează pe o bancă, își reazemă spatele de zidul umed și rece al vestiarului. Îl întreb cum a suportat acele 13 minute cît C.F.R.-ul s-a aflat în Divizia B!...

— Priveam ce se întîmplă pe teren buimăcit. Efectiv nu vedeam nimic. În schimb, mă vedeam pe mine, cu vreo două luni în urmă, în cabinetul de lucru, la policlinică... Sunase telefonul. Omul de la celălalt capăt al firului întrebese dacă dr. Rădulescu e la aparat. Îi confirmase, și celuilalt atît îi trebuise. Vorbea repede. Un torrent de cuvinte, îl acuza. Că nu are nici un pic de sufler, că e orgolios și mindru, că el unul n-ar putea trăi liniștit știînd că niște băieți au nevoie de el, de o mîină de ajutor din partea lui. Nu l-a putut întrerupe. După ce i-a spus tot ce avea să-i spună, necunoscutul a închis telefonul. Voia să-i dea un răspuns. N-a putut și s-a înfuriat de-a binelea. O săptămîină mai tîrziu revenea lîngă băieții pe care cu un an în urmă îi salvase de la retrogradare. Voia să lucreze cot la cot cu Eugen Iordache, să pună umărul la redresarea echipei. Ce anume l-a hotărît să facă pasul? În nici

Dr. CONSTANTIN RADULESCU

un caz, numai convorbirea aceea telefonică de care, ori de cîte ori își amintește, se amuză copios.

— Cu mai bine de un an în urmă am venit la stadionul Municipal pentru antrenament. Cineva m-a întîmpinat cu „Ce faci doctor, ai venit cu aprozarul?”. Jignirea nu s-a adresat numai jucătorilor, ci și mie. Ei bine, atunci m-am ambiționat să demonstrez că C.F.R. e totuși o echipă, să conving jucătorii că au mari resurse, dar că fără dăruire și mai ales ambiție nu vor face nimic. Știam că am de-a face cu tineri serioși și modști, cu jucători capabili să facă sacrificii, care nu mă vor face de ris. Tocmai aceste atuuiri mi-au hotărît să revin lîngă echipă.

Încrederea în jucători și respectul nedisimulat pe care aceștia l-au avut în antrenor l-au făcut pe dr. Rădulescu să-și împartă în două ziua de „urcu”: dimineața la policlinică, dînd consultații într-un cabinet O.R.L., după-amiază, echipat în trening, pe teren, împărțînd uneia dintre cele mai disciplinate echipe din campionatul nostru cîte ceva din cunoștințele sale fotbalistice, redînd jucătorilor ceferiști încrederea în forțele proprii, cerîndu-le să facă sacrificii, să se comporte demn, disciplinat, atît pe teren, cît și în afara lui.

— Mi-au trecut o sumedenie de lucruri prin minte în acele minute cumplite, cît au condus arădenii. Asemenea clipe nu doresc nici unui antrenor din lume...

La despărțire părea mult mai relaxat. În drum spre ieșire, în tunelul de sub tribuna a doua a stadionului din Cluj, un simpatizant sau... oficial al C.F.R.-ului îi spunea președintelui secției de fotbal, Vasile Dragomirescu:

— Azi l-am văzut plîngînd pe dr. Rădulescu!

Cînd? Atunci cînd conduceau arădenii? Cînd a egalat Fanea? Sau imediat după meci cînd felicitările veneau din toate părțile? Oare, are vreo importanță cînd anume?

De atunci au trecut cîteva săptămîni. Au început pregătirile pentru noul campionat. De la policlinică, cineva îi spune că dr. Rădulescu e plecat. Îl caut la stadion. Nu era. La telefonul de acasă, soția afirmă că e greu de găsit, „continuînd să-și împartă ziua de lucru între policlinică și sport”.

Se afirmă acum la Cluj că atîta timp cît dr. Rădulescu se va afla alături de Fanea, Vișan, Nagel et comp., C.F.R.-ul va continua să se numere printre echipele de Divizia A! Și știu ei clujenii ce spun.

Laurențiu DUMITRESCU

Reprezentativa Republicii Democratice Congo (Kinshasa)

ANTRENOR AL NAȚIONALEI CONGO (Kinshasa)

Prin participarea României la turneul final din Mexic — 1970, ca și prin înfrîngerile directe pe care echipele noastre (națională — olimpică și de tineret) le-au atînat cu formațiile congoleze, fotbalul românesc și-a cucerit un mare prestigiu în cunoscuta țară a Africii ecuatoriale, care dorește să stabilească noi și puternice contacte cu echipele românești reprezentative și de club.

F.F.C.O.P.A. (Federația de fotbal congoleză) a făcut apel la forul concurent al fotbalului nostru spre a-i trimite un antrenor care să conducă pregătirea „11”-ului reprezentativ pentru meciul retur cu Zambia (primul joc pierdut, în deplasare, cu 1-2). Am fost desemnat să îndeplinesc această sarcină.

Sosirea unui antrenor român la Kinshasa a fost salutăată cu căldură de presa congoleză care sugera, în același timp, federației congoleze de fotbal să profite la maxim am de prezența unui specialist nu numai pentru însușirea reprezentativilor naționali dar și în domeniul organizării campionatului intern și al pregătirii echipelor de club, pe planul jocului colectiv. Drept urmare, pe lângă sedințele de pregătire ținute zilnic cu jucătorii echipei reprezentative în vederea meciului retur cu Zambia, am lucrat și cu o selecționată a capitalei țării pentru turneul pe orașe, organizat la 30 iunie, „Ziua națională a Republicii Democratice Congo”.

Din înfrîngerile echipelor noastre în anii trecuți cu diverse formații din Congo-Kinshasa, ca și din vizita recent făcută, mi-am putut da seama de trăsăturile caracteristice ale fotbalului din această țară. Calitățile intrinsecce rasei negre fac ca jucătorii congolezi să fie excelenți înzestrați pentru prestații de mare abilitate tehnică și de execuție în viteză. Aceste trăsături, favorizînd tehnica individuală, determină însă deficiențe la capitolul rezistenței specifice.

Totuși, am putut constata un mare progres făcut în ultima perioadă ca fruct al contactelor luate între timp cu fotbalul brazilian, românesc și belgian. Avînd la dispoziție elemente de mare talent, fotbalul congolez poate atinge un nivel și mai ridicat dacă pregătirea tactică, dar mai ales capacitatea fizică, vor fi dezvoltate la fel ca potențialul tehnic ce-l posedă jucătorii săi.

Am avut marea satisfacție ca, în urma programului de pregătire ce l-am adoptat pentru „Leoparzi” (echipa națională), împreună cu directorul tehnic Lucien Ndala, meciul retur cu reprezentativa Zambiei să fie câștigat cu 3-0 prin

jocul bun prestat de majoritatea jucătorilor și în mod deosebit de Kembo. De subliniat că echipa adversă este antrenată de iugoslavul Suselic, care i-a imprimat sistemul 1-4-3-3, destul de bine aplicat. Prin victoria de la Kinshasa, Congo s-a calificat în turneul final al „Cupai Africii”, ediția 1972, de la Yaounde, unde speră să recreeze isprava din 1967, cînd a cucerit acest prețios trofeu.

Și acum, cîte ceva despre organizarea internă a fotbalului congolez.

Campionatul echipelor de seniori se desfășoară cu participarea a 16 formații, care constituie divizia I. Campionană în acest an este echipa Engelbert din Lumumbashi, care dă nouă jucători reprezentativei naționale. Divizia a II-a cuprinde 16 echipe cu o singură serie. Divizia a treia și a patra sînt constituite pe regiuni (cîte o serie de 12 echipe fiecare regiune). Campionatul de juniori se dispută pe orașe.

Jucători de talia * lui

Kembo (golgeterul campionatului), Kazadi, Ngole, Luyeye, Mukombo, Bwanga, Katumba, Mutombo, Mokili, Kalala, Kapata, Saidi, Kakoko, sînt aplaudați la scenă deschisă de numeroșii lor admiratori care umplu stadioanele la fiecare meci internațional sau din campionatul țării.

Vizita pe care am făcut-o în Congo, cu o durată de trei săptămîni, a adîncit și mai mult legăturile stabilite, încă din anii 1966-1967, cînd reprezentativa noastră de tineret, a disputat la Kinshasa două meciuri amicale, iar în 1968 naționala A a făcut o escală de pregătire în drum spre Brazilia. Interesul forurilor sportive și al iubitorilor fotbalului se îndreaptă acum spre țara noastră, unde doresc a trimite o serie de antrenori, spre a urma cursurile Institutului de educație fizică și sport de la București și ale școlii noastre de antrenori de fotbal.

CORNEL DRAGUȘIN
antrenor federal

Carnet extern

NOUĂZECI ȘI OPT

Cea de a zecea ediție a Campionatului mondial de fotbal, ediție-jubileu, se pare că are încă din start asigurați succesul. Mai întîi cel de participare: agențiile de presă au comunicat la începutul lunii cifra reprezentativelor inscrite. Ea a înțeles din toate astea: 98 de echipe din lumea întreagă vor începe din octombrie cursa de calificare pentru ocuparea una dintre cele 16 locuri ale turneului final — ce se va desfășura în R. F. a Germaniei. Așadar, 98! Cu 41 de ani în urmă doar 13 echipe au răspuns la invitația federației Uruguayului centenar! Acum — 85 în plus. Iar cîteva inscripții au fost respinse intrucît au sosit după termenul stabilit.

Ce distanță uriașă a parcurs soccerul mondial între cele două cifre, 13 și 98! Cu greu au fost convinse cele 13 să participe. Cu zimbete de neîncredere a fost însoțită călătoria peste mări și țări a celor patru reprezentative europene, printre care și România — într-un fel, membru fondator al campionatelor mondiale de fotbal, competiție ce-și disputa cu

● **DATELE „CUPAI U.E.F.A.”** (fosta Cupă a orașelor-tîrguri): primele două etape vor avea loc în aceleași zile ca și celelalte două cupe: 15 și 29 septembrie, 20 octombrie și 3 noiembrie; a treia din această toamnă la 24 noiembrie și 8 decembrie, urmînd ea în primăvară să se desfășoare paralel toate cele trei cupe (8 și 22 martie, 5 și 19 aprilie). În „Cupa U.E.F.A.” este necesară o etapă în plus, deoarece participă 64 de echipe. În privința primei etape sînt posibile schimbări de date pentru a evita concurența dintre echipele din aceleași țări programate să joace acasă.

● **CAMPIONATUL BULGARIEI** va începe la 16 august și în primele trei săptămîni se

DE PRETUTINDENI

vor disputa cinci etape! În toamnă echipa Bulgariei va susține meciuri cu R. F. a Germaniei (amical, la 8 septembrie), cu Ungaria (la 25 septembrie), cu Franța (la 11 noiembrie și 4 decembrie), ultimele trei partide, în cadrul campionatului European. Olimpicii vor înfrîni Spania la 24 noiembrie.

● **DINAMO BUCUREȘTI** va susține, în cadrul turneului său în Spania și R. F. a Germaniei, la începutul lui august, o partidă amicală cu Hertha B.S.C. Echipa lui Ghergheli are inclus acest joc în programul său de pregătire pentru campionat.

● **IN PRELIMINARILE OLIMPICE**, zona asiatică: Liban — Irak 1-0 (primul joc).

● **NUMAI TREI JOCURI** sînt programate Elveția în sezonul de toamnă: cu Turcia (amical, la 26 septembrie la Zürich), cu Anglia (în campionatul European, la 13 octombrie la Basel) și din nou cu Anglia (campionatul European, la 10 noiembrie la Londra). În primăvară, două amicale: cu Suedia în aprilie și revanșa cu Polonia la 10 mai în deplasare.

● **DIN SEZONUL 1971-72** în campionatul Spaniei vor participa 18 echipe în loc de 16. Majorarea a fost decisa recent de forul de specialitate.

● **UN MIC INCIDENT** s-a produs cu prilejul tragerii la sorți a jocurilor din prima etapă a cupelor europene: potrivit unei decizii a comitetului U.E.F.A., luată într-o sedință la Monte Carlo, comisia de organizare a „Cupai U.E.F.A.” a redus numărul de echipe franceze de la 3 la 2. Delegatul francez a protestat, dar n-a obținut decât promisiunea că la viitoarea ediție vor lua parte trei echipe franceze.

Jocurile Olimpice primatul popularității și importanței în lume.

Dacă cele 13 au jucat — din lipsă de alți combatanți — direct în turneul final, cît de dificilă este acum prezența într-o atare etapă a competiției. La prima ediție disputată după cel de al doilea război mondial (Brazilia, 1950) cele 16 locuri au fost solicitate de (numai) 25 de țări; dacă la „World Cup” numărul participanților a crescut la 53, iar la „El Mundial” pentru a se găsi printre cele 16 fericite au luptat 71 de formații, iată că de data asta 98 de formații își vor disputa participarea finală. Aproape șase pe un loc!

Cu 41 de ani în urmă, singurele puteri fotbalistice erau în Europa și America de Sud. De data asta, puteri noi apar în fotbal: Africa este în plin drum spre afirmare; Asia își organizează team-urile naționale, iar Australia și Oceania s-au încolonasat și ele în marea armată pasnică a fotbalistilor lumii. Toate cele cinci continente sînt prezente nu numai pe steagul F.I.F.A., ci și sub steagul alb-albastru al acestei mari organizații mondiale. Atît de mare și importantă încît, cu patru ani în urmă, cînd a fost oaspetele țării noastre, Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., spunea un mare adevăr sub forma unei butade: „A doua zi după ce-și cuceresc independența națională, tînerele state devin mai întîi membri ai F.I.F.A. și apoi ale O.N.U.”.

M. I.

ASPARUHOV

grad, la poalele de nord ale Balcanilor. Au ajuns pe vîrfurile Vîtinia. Era într-o miercuri, la amiază. Au umplut rezervorul cu benzină, și, cu încă un suportor din Sofia, s-au urcat în mașină. De la Vîtinia, șoseaua coboară în serpentine periculoase spre Botevgrad. Au trecut cu bine această parte a drumului și, cînd au ajuns în linie dreaptă, din lateral a apărut brusc botul unui autocamion cu remorcă. Cu toată frîna pusă violent, accidentul nu a putut fi evitat. Mașina a intrat sub burta autocamionului și, în timpul ciocnirii, o scintea a aprins benzina ce se scurgea din rezervorul spart. Toți trei au ars complet pînă la briu.

Îl ascultam pe Liubomir Anghelov, golgeterul negat încă al naționalei bulgare din perioada anilor 1929-1940 (25 de goluri marcate) și-l dădeam dreptate. „Cariera și activitatea lor, îmi spunea el, nu se pot reduce la o declarație. Asparuhov și Kotkov au fost jucători de mare clasă, nu numai ai epocii lor, dar pentru întreaga perioadă de existență a fotbalului bulgar”.

Jucătorul cu „pas de aur”, Asparuhov, era un vis pentru cele mai bune echipe. Antrenorul italian Rocco, îl denumea „centrul înaintat al visurilor mele”. Iar Eusebio, după partida de la Sofia în care Benfica primise două goluri de la Asparuhov, declara: „Dacă îl aveam înăuntrul mine pe Asparuhov, mai dădeam cîntec goluri”. Tot excepționalul atacant avea să le marcheze și în retur portughezilor primul gol, din păcate al unui meci pierdut de Levski.

Oarecîni își amintesc de acel an în care Asparuhov terminase stagiul militar și se întrebau dacă va reveni sau nu la Levski, clubul de care își legase întreaga carieră. Și Asparuhov s-a reîntors la clubul inimii lui. 1965 a fost anul lui de aur. An care l-a consacrat pentru totdeauna și i-a cîștigat un loc de neuitat în istoria fotbalului bulgar.

Acesta a fost Asparuhov. Și la fel de bun a fost Kotkov, prieten nedespărțit pînă în ultima clipă a vieții lor.

Stau amuțite tribunele... Finala „Cupai Bulgariei” a fost amînată pînă la toamnă. Dar nici atunci, pe „scena verde”, nu vor mai apare cei doi virtuozii ai balonului. În fața celor ce i-au ovacionat de-a lungul atîtor ani... Sofia, 20 iulie

CONSTANTIN AMARIȚEI

ULTIMA OARĂ...

Vineri seara a sosit la Rio. Nu cu avionul, ca de obicei, ci în acel tren, „trenul Pele”, cu mers de mele, cu opriri în toate stațiile pentru ca admiratorii lui, miile, zecile de mii de admiratori, să-l poată saluta. La hotelul „Grand” și-a înfrînit pentru ultima oară în această carieră prodigioasă, coechipierii din națională. A venit, cu piciorul în ghips și Carlos Alberto, căpitanul reprezentativei, la despărțirea lui „El rey” de selecționata tri-campionă a lumii. Poliștii s-au instalat încă de joi în fața marelui hotel. A ține departe

mulțimea dornică să aibă un autograf sau măcar o strîngere de mînă de la cel mai mare fotbalist al Braziliei și al lumii, a reprezentat o veritabilă problemă.

Cele 48 de ore de despărțire ale lui Pele de echipa națională au avut — poate nici nu mai este nevoie s-o spunem — un program infernal. Reporterii făceau coadă la interviuri; pentru amplasamentul camerelor de luat vederi, al aparatelor de filmat, al celor fotografice s-a desena pe parchetul imensului

hol poziția fiecăruia dintre cei admiși la marea scenă. Pele a dat interviul de adio și finalul scenei l-au reprezentat îmbrățișările altor vrăjitori ai mingii, alte glorie de ieri și de astăzi ale fotbalului brazilian. Ei au trecut în șir indian prin fața „perlei negre” și se numeau Zizinho, Bauer, Barbosa, Zeze Moreira, Didi, Zagallo, Zito, Gilmar, Tostao și Rivellino.

Toate acestea erau preludii... Marele act a fost despărțirea publică de echipa națională de spectatori; pînă la stadion, drumul a însemnat o paradă a triumfului, a culorii, a cîntecului, petardelor și confetelor. Despărțirea a avut, totuși, loc. Deși, chiar pînă în ziua produ-

cerii ei, fiecare brazilian a sperat că Pele va reveni asupra hotărîrii sale. „Mi-e greu să resping atîtea și atîtea rugămîni, mărturisese el, la un interviu din zilele dinaintea încheierii activității la echipa națională. Dar am spus o dată „nu” și „nu” rămîne. Prea rău avea aspect de tirgîială toată problema...”

Și astfel, la 18 iulie, sub reflectoarele Maracanei, s-a încheiat viața lui Pele în echipa națională. Dacă închide ochii și privește înapoi, „El rey” poate fi mulțumit: a jucat de 111 ori în selecționată, a marcat 95 de goluri și a cîștigat, cu ea, de trei ori campionatul lumii...

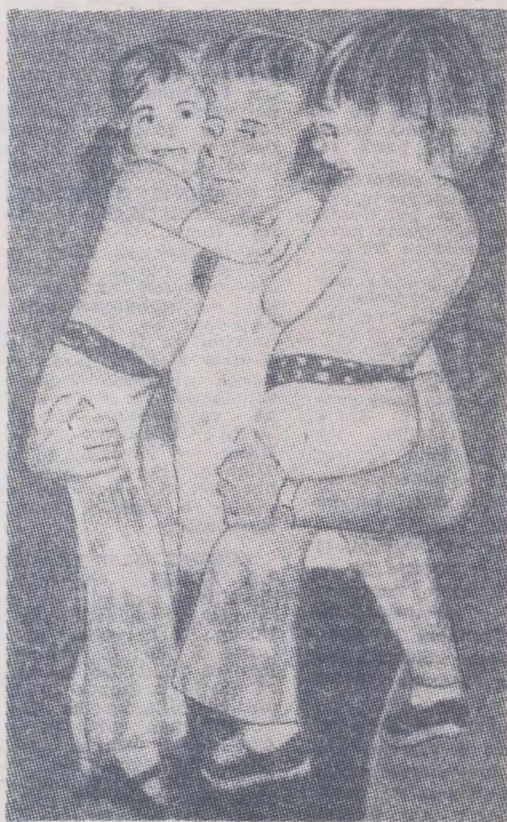
ef. i.

RAPID VIENA ACUM... 35 DE ANI

Anii au trecut, timpurile sînt ninse, au apărut și... de rigoarele kilograme în plus, dar pasiunea pentru fotbal nu s-a stins nicidecum. Echipa celebrului club austriac Rapid, de acum trei decenii și jumătate, s-a reunit pentru un meci, festiv și, mai departe, la un pahar de vin. Instantaneul alăturat vi-i prezintă pe foștii cunoscuți jucători la această a doua parte a festivității. În picioare, de la stînga la dreapta, Hofstätter, Binder, Skoumal, Wagner II, Fitz, Dvorcek. Pe scaune: Bohmann, Walschek, Hierath, Schors, Pesser.

VICTORIILE LUI BOBBY MOORE

Cine îl întreabă pe celebrul internațional englez Bobby Moore care sînt victoriile lui cele mai de preț, el răspunde: Roberto și Dean. Aceștia fiind copiii lui, pe care îi iubeste enorm, cum demonstrează și instantaneul nostru de fanitute.

BOBBY CHARLTON SELECȚIONEAZĂ

Solicitat, acum, la capătul unei așa de lungi activități (se vorbește tot mai insistent de retragerea sa din activitatea de performanță), să selecționeze echipa sa ideală, celebrul Bobby Charlton a ajuns la următorul unsprezece: Iașin — Marzolini, Wilson — Boszik, Meszoly, Edwards — Garrincha, Mazzola, Pele, Pușkas, Di Stefano. „Dar rămîn aștia jucători foarte mari pe dinafară. E extrem de greu să reduci la 11 posturi un volum așa de imens de valori. Banks, Gento, Rattin, Jairzinho, Best, Law, Seeler, Voronin, Hidegkuti, John Charles, Altafini, Suarez, aceștia nu sînt jucători la fel

de buni ca cei din selecționata mea? Fără îndoielă!”

TURISTUL HELENIO HERRERA

În aceste zile, cunoscutul antrenor Helenio Herrera, face un lung voiaj prin țările Asiei. El a vizitat Iranul, unde a urmărit marile turnee la care a participat și F.C. Argeș, continuându-și apoi turneul prin Indonezia și India. Zilele acestea, Helenio Herrera va vizita Republica Populară Chineză. El se va întâlni, cu prilejul acestei călătorii, cu specialiști din domeniul fot-

balului, fiind invitat să țină o serie de conferințe asupra evoluției tehnice și tactice a celui mai popular sport de pe glob. Totodată, cunoscutul antrenor scrie și o suită de reportaje pentru ziarul „Messaggero”.

VALS LENT

Împotriva „obiceiurilor” din alte sezoane, acum se pare că în fotbalul italian nu se vor produce schimbări de antrenori în serie. Doar șase antrenori, dintre cei 16, ai primei divizii au fost în mod oficial schimbați. Este vorba de Liedholm, care a preluat pe Fiorentina; de Lucchi, venit la Mantova; de Heriberto Herrera, poposit la Sampdoria; de Giagnoni, solicitat de Torino; de Brighenti, devenit directorul tehnic al lui Varese și, în sfîrșit, de Monti, noul antrenor al lui Lanerossi Vicenza. S-ar mai putea vorbi de rechemarea lui Helenio Herrera la Roma, dar aici nu ne întîlnim cu o schimbare de antrenor.

DECEPTIE AUSTRALIANĂ

Suporterii fotbalului de tip european, în mare creștere în Australia, așteptau un sezon de satisfacții din partea echipei lor reprezentative. Și posibilitatea ca selecționata să arate că este în continuare pe un drum promițător s-a tîut atunci cînd o combinată alcătuită din fotbaliști englezi de prima ligă (dar fără vreun nume celebru) a venit pentru un lung turneu în Australia. Dar englezii adunați din atîtea cluburi au învins de două ori pe cei mai buni jucători australieni, pregătiți cu toată grija. De altfel, întregul turneu al acestei formații fără o firmă deosebită, a constituit un semnal de alarmă pentru australieni; ea n-a cunoscut înfrîngeră, marcînd 34 de goluri și neprimînd decît două.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
Sectorul I, Telefoane: 11 10 05 (Centrală),
12 95 96

PREZENTAREA ARTISTICĂ: Liviu BOBOCEA

UN TROFEU AL REUȘITEI

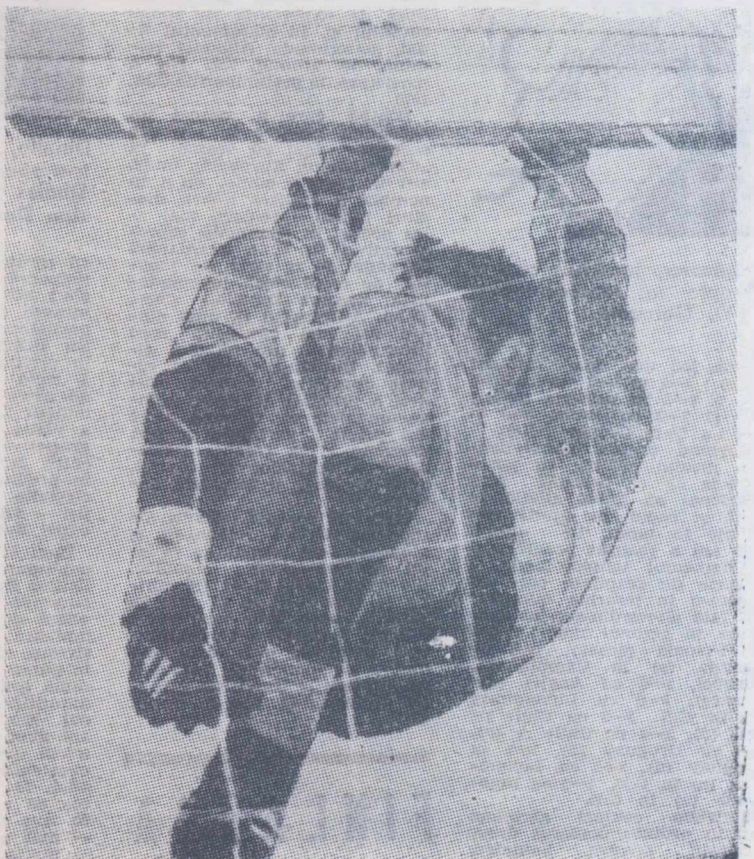
Internaționalul iugoslav Soslaki, după ce a evoluat mai multe sezoane în cadrul echipei F. C. Köln, se reîntoarce în patrie. Pentru modul excelent în care el s-a comportat, suporterii lui Köln i-au făcut cadou această splendidă cupă. O frumoasă amintire pentru Soslaki.

SPRIJIN DE ULTIM MOMENT

Portarul s-a aruncat spre balon, acesta l-a depășit și apărătorul buturilor ar fi suportat o cădere foarte incomodă dacă, în ultimul moment, nu s-ar fi agățat de coechipierul său (în tricou de culoare deschisă).

UFF! BINE CĂ S-A TERMINAT AȘA!

După ce a trecut prin o mie de emoții, cu echipa lui, în finala „Cupelor Spaniei”, portarul lui F. C. Barcelona, Reina, își manifestă marea bucurie a cuceririi trofeului.

EDIȚIA JUBILIARĂ A ÎNCEPUT!

APROAPE 100 DE ECHIPE IN LUPTA PENTRU 14 LOCURI!

● F.I.F.A. A REUȘIT SĂ STABILEASCĂ GREUL PROGRAM AL PRELIMINARIILOR ● GRUPA A IV-A, GRUPA
SELECȚIONATEI NOASTRE, O SERIE DE DIFICULTATE MEDIE

„Marele grafic” al cursei pentru cele 14 locuri, rămase libere (după atribuirea, de drept, a locurilor pentru campioana în funcție, Brazilia, și echipa țării organizatoare — Republica Federală a Germaniei) a fost deci stabilit. N-a fost o treabă ușoară, pentru Comitetul executiv F.I.F.A. și comisia de organizare, definitivarea acestui program mondial al preliminariilor. Până la urmă, lucrările reuniunii de la Dusseldorf s-au soldat cu acceptarea soluțiilor propuse și cu alcătuirea echilibrată a seriilor preliminare.

Ediția jubiliară a campionatului lumii, ediția a X-a, a înregistrat un net și impresionant record de participare, 98 de reprezentative s-au aliniat la startul C.M. 1974. O demonstrație mai mult decât convingătoare că întrețerea fotbalului constituie cu adevărat cea mai importantă și mai completă competiție mondială a unei ramuri de sport, meritându-și din plin titlul de „Campionat al lumii”.

Iată, acum, alcătuirea seriilor preliminare ale tuturor continentelor:

EUROPA

GRUPA 1: Suedia, Ungaria, Austria, Malta;
GRUPA A 2-a: Italia, Elveția, Turcia, Luxemburg;
GRUPA A 3-a: Belgia, Olanda, Norvegia, Islanda;
GRUPA A 4-a: ROMANIA, R. D. Germană, Albania, Finlanda;
GRUPA A 5-a: Anglia, Polonia, Țara Galilor;
GRUPA A 6-a: Bulgaria, Portugalia, Irlanda de Nord, Cipru;
GRUPA A 7-a: Iugoslavia, Spania, Grecia;
GRUPA A 8-a: Cehoslovacia, Danemarca, Scoția;
GRUPA A 9-a: U.R.S.S., Franța, Irlanda. Cîștigătoarea acestei grupe se va întîlni în meci de baraj cu învingătoarea grupeii a III-a sud-americane (Cile, Peru, Venezuela).

AMERICA DE SUD

GRUPA 1: Uruguay, Columbia, Ecuador;
GRUPA A 2-a: Argentina, Paraguay, Bolivia;
GRUPA A 3-a: Chile, Peru, Venezuela. Învingătoarele din grupele 1 și 2 se califică în turneul final, iar cîștigătoarea grupeii a 3-a se va întîlni cu învingătoarea grupeii a 9-a europene. Meciurile se vor desfășura tur-retur. La egalitate de puncte se va programa un al treilea joc, pe terenul formației care a găzduit ultima întîlnire.

AMERICA DE NORD ȘI CENTRALA

GRUPA 1: Canada, S.U.A., Mexic;
GRUPA A 2-a: Guatemala, Salvador;
GRUPA A 3-a: Honduras, Costa Rica;
GRUPA A 4-a: Jamaica, Antilele olandeze;
GRUPA A 5-a: Haiti, Porto Rico;
GRUPA A 6-a: Surinam, Trinidad-Tobago, Antigua. Învingătoarele grupelor se întîlnesc într-un turneu final (tur-retur), iar cîștigătoarea se califică în turneul final.

ASIA — OCEANIA

GRUPA 1: Israel, Tailanda, Malaezia, Filipine, Hong Kong, Coreea de Sud, Japonia, Vietnamul de Sud;
GRUPA A 2-a: Iran, Irak, Kuweit, Ceylon, Siria, India, Indonezia și învingătoarea meciului preliminar dintre Australia și Noua Zeelandă. Din aceste grupe se califică 8 formații pentru turneul final, urmînd ca prima clasată să-și cîștige dreptul de a participa în turneul din R.F.G.

AFRICA

GRUPA 1: Maroc-Senegal, Guinea-Algeria, R.A.U.-Tunisia, Coasta de Fildeș-Sierra Leone;
GRUPA A 2-a: Sudan-Kenia, Mauricius-Rep. Malgășă, Etiopia-Tanzania, Zambia-Lesotho;
GRUPA A 3-a: Nigeria-Congo Brazzaville, Ghana-Dahomey, Togo-Congo Kinshasa, Camerun-Gabon. Cîștigătoarele celor trei grupe se califică într-un turneu, iar prima clasată va participa în turneul final din R.F.G.

BREVIARUL REUNIUNII DE LA DÜSSELDORF

ULTIMELE INSCRIERI PRIMITE și acceptate: Ceylon, Vietnamul de Sud, Siria, Tunisia și Thailanda. Deci 98 echipe. Record! Repartiția pe continente: 33 Europa, 10 America de Sud, 14 America de Nord, Centrală și Caribee, 17 Asia-Oceania și 24 Africa.

DUELUL EUROPA — AMERICA DE SUD pe marginea unor revendicări în privința repartizării locurilor în turneul final (fiecare a dorit cite un loc în plus) a fost rezolvat foarte diplomatic: F.I.F.A. a stabilit (prin tragere la sorți) un baraj între cîștigătoarea grupeii a IX-a europene și a grupeii a III-a sud-americane. Cine vrea un loc în plus, să-l obțină pe teren...

PENTRU A SE EVITA UN AL TREILEA JOC la acest baraj european-sud-american, președintele U. E. F. A., G. Wiederkehr, a propus să se aplice sistemul dublării golurilor marcate în deplasare.

DATELE PRELIMINARIILOR. Jocurile din cele 9 grupe se vor disputa între 1 octombrie 1973 și 31 decembrie 1973. Tragerea la sorți a grupelor turneului final va avea loc la începutul lui ianuarie 1974.

COMENTIND REZULTATUL SORTILOR, sir Stanley Rous și-a exprimat convingerea că toate întrecerile par satisfăcute. „N-am auzit nici un strigăt de indignare sau de disperare — a spus el. Sarcina va fi egal de grea pentru fiecare țară europeană angajată. Notez cu satisfacție că fiecare grupă va avea ocazia cite un derby: Ungaria — Austria, Italia — Elveția, Belgia — Olanda, Iugoslavia — Spania etc. Asta va da întîlnirilor o notă și mai interesantă”.

ECOURI ALE TRAGERII LA SORTI. Comentarii diferitelor agenții de presă străine au subliniat că Europa are șanse să fie prezentă cu 10 echipe la turneul final. De asemenea, că țările prezente în Mexic au posibilitatea să fie și la München 1974. În orice caz, două echipe cîștigătoare de campionat mondial — Italia și Anglia — sînt favorite de sorți acum. În unanimitate, comentatorii străini au apreciat ca cea mai dificilă grupa a VII-a, alcătuită din Iugoslavia, Spania și Grecia.

PRONOSTICURI: Agențiile britanice, în comentariile lor, și-au indicat echipele favorite (în ordinea grupelor): Suedia, Italia, Belgia, ROMANIA, Anglia, Bulgaria, Cehoslovacia și U.R.S.S. În grupa a VII-a, Iugoslavia și Spania au șanse egale.

PRONOSPORT

IATA PRONOSTICUL NOSTRU LA CONCURSUL NR. 30

1. A.S.A. Sibiu — C.S.M. Sibiu x,2
2. Gaz. metan — Metalurgistul Cugir 1
3. Min. Moldova N. — C.S.M. Regița 1,x
4. C.F.R. Caransebeș — Min. Anina 1
5. Minerul Teluș — Corvinul 2
6. Gloria B.M. — Minerul Mare 2
7. Victoria Carei — Olimpia S.M. 1,x
8. Argeșul — Met. Aiud 1
9. Ind. sîrmei — Soda O.M. 1
10. Electr. — Met. Tîrg. 1,x,2
11. Petr. Tîrg. — Prahova Pl. 1
12. Prog. Năsăud — Gl. Bistrița x,2
13. C.I.L. Gherla — Dermata Cluj 1

SCURTE FISE ALE PARTENERELOR ECHIPEI NOASTRE

Selecționata României, repartizată în grupa a IV-a, pe primul loc, ca reprezentînd grupul urnei nr. 1, urna primelor favorite, a primit ca partener de întrecere selecționata Republicii Democratice Germane, Albaniei și Finlandei. În ansamblul alcătuirii grupelor, aceasta, a patra, poate fi considerată ca o serie de dificultate medie. Așa cum remarcă majoritatea comentatorilor europeni, după efectuarea tragerii la sorți, întîlnirile decisive ale grupeii vor fi cele dintre selecționatele României, considerată favorita grupeii, și selecționata R. D. Germană,

ne, principal outsider al seriei. Să sperăm că tricolorii vor face totul pentru ca aceste calcule ale hîrtiei să se adevărească!

Acum, pentru început, iată scurte prezentări ale viitorilor adversari ai naționalei noastre, urmînd, se înțelege, ca în viitor să revenim cu materiale mult mai ample, de informare a cititorilor noștri despre caracteristicile de joc, palmares, pregătiri, figuri de jucători din loturile reprezentative ale R. D. Germane, Albaniei și Finlandei.

R. D. GERMANĂ

Prezențe la C.M. A început să participe din 1958, dar în cele patru ediții n-a reușit să depășească faza preliminarilor, fiind înțrecută de Cehoslovacia (1958), Ungaria (1962 și 1966) și Italia (1970). Rezultatele: 2-1 și 1-4 cu Țara Galilor, 1-3 și 1-4 cu Cehoslovacia (1958); 0-2 și 2-3 cu Ungaria, 1-1 cu Olanda, al

Sammer, fundașul central drept al reprezentativei R. D. Germane.

doilea joc nu s-a disputat (1962): 1-1 și 1-0 cu Austria, 1-1 și 2-3 cu Ungaria (1966); 0-3 și 2-2 cu Italia, 2-1 și 3-1 cu Țara Galilor (1970).

Vorbînd despre caracteristicile jocului echipei se poate aprecia că ea practică prin excelență un fotbal atletic, în forță și rapid, cu multă circulație în teren. În ultimii 2-3 ani a realizat progrese și în domeniul tehnico-tactic și o serie de rezultate care au ridicat-o în ierarhia europeană. Iată cîteva din acestea, realizate în sezonul 1970/71: 5-0 cu Polonia (acasă), 1-0 cu Olanda (a) în Campionatul Europei, 1-3 cu Anglia (deplasare), 5-0 cu Luxemburg (d) în C.E., 3-0 cu Chile de Sud (d), 1-0 cu Chile A (d), 7-0 cu Uruguay (d), 1-1 cu Uruguay (d), 2-1 cu Luxemburg (a) în C.E., 1-2 cu Iugoslavia (a) în C.E.

Vedetele echipei germane sînt în ordine: portarul Croy, fundașul central Sammer, mijlocășul Strenpel și atacantul P. Ducke — veterani —, Vogel și Kreische, golgeterul campionatului.

În sfîrșit, o declarație a delegatului federației din R. D.

Germană la tragera la sorți: „Cu siguranță, România este cel mai dificil partener în grupa noastră, dar nu trebuie să subestimăm echipa Albaniei, care a surprins selecționata R. F. a Germaniei”.

ALBANIA

Prezențe la C.M.: a participat pentru prima oară la preliminariile C.M., la ediția din 1966, fiind repartizată în grupa a V-a, împreună cu selecționata Elveției (cîștigătoarea seriei), Irlandei de Nord, Olandei. O serie foarte puternică. Reușește un rezultat meritoriu, 1-1 cu Irlanda de Nord. Dar, lipsa de experiență își spune cuvîntul și, în clasamentul final, selecționata Albaniei termină pe ultimul loc. Nu a participat la preliminariile C.M. 1970.

Echipă care a marcat un accentuat progres în ultimele sezoane. Mai cu seamă în „Campionatul Europei”, unde, aștî în trecuta ediție, cit și în actuala a realizat cîteva meciuri foarte apreciate, mai ales acelea în compania reprezentativei R. F. a Germaniei. Dispune de o serie de jucători de cîrmă clasă internațională, precum Dinello, Ceco, Pano. Antrenorul ei, unul dintre cei mai cunoscuți foști internaționali din fotbalul albanez, Borici, a reușit să sudeze formația pe bază, să-l dea o greutate în toate compartimentele ei. O bună parte din prima garnitură a fost prezentă și la recenta Balcaniadă a echipelor de tineret, unde a lăsat o impresie excelentă.

Cele mai recente întîlniri ale reprezentativelor românești și albaneze s-au produs cu orelul preliminarilor olimpice, din anul acesta chiar (18 aprilie la București și 26 mai la Tirana), partide în care selecționata noastră, o reprezentativă secundă, plus doar doi dintre componenții primului lot (Tătaru și Dumitru) a reușit victoria, la același scor: 2-1.

FINLANDA

Prezențe la C.M.: 1950: eliminată în preliminar (grupa a IV-a) de către Suedia; 1954: eliminată în preliminar

Dinello, excelentul portar al reprezentativei Albaniei, într-o spectaculoasă intervenție. Îl admiră coechipierul său Dhaless și extremul stînga al echipei noastre olimpice, Florian Dumitrescu.

rii (grupa a II-a, a treia participantă, Suedia) de către Belgia; 1958: eliminată în preliminar (grupa a IV-a, a treia participantă, Polonia) de către U.R.S.S.; 1962: eliminată în preliminar (grupa a II-a, a treia participantă, Franța) de către Bulgaria; 1966: eliminată în preliminar (grupa a VIII-a, alte componente ale grupeii — Scoția și Polonia) de către Italia; 1970: eliminată în preliminar (grupa a VI-a, celelalte componente ale grupeii — Spania și Iugoslavia) de către Belgia.

Cum se vede din scurta recapitulare a prezențelor fotbalistilor finlandezi la competiții supreme, ei nu au reușit niciodată să depășească faza preliminară. Asta nu înseamnă, firește, că ei nu pot interveni în darea verdictului pentru actuala grupă a patra a eliminatelor, pentru turneul final. Echipă foarte viguroasă, am avut ocazia s-o vedem pe micul ecran și în evoluția ei excelentă de la Praga și, mai apoi, la București, în întîlnirea cu reprezentativa noastră. ea este capabilă să răstoarne — mai ales pe teren propriu — multe dintre calculele hîrtiei.

Pentru selecționata noastră, partida-retur cu reprezentativa Finlandei, la 22 septembrie, la Helsinki, a căpătat acum și valoarea unui test, pen-

tru cealaltă dublă confruntare, cu miză și mai importantă, din cadrul preliminarilor competiției supreme.

„O GRUPĂ ECHILIBRATĂ...”

Opinia lov. ION ALEXANDRESCU, secretar al F.R.F.

I-am solicitat maestrului sportului ION ALEXANDRESCU, fost internațional valoros, actualmente secretar al F.R.F., părerea în legătură cu grupa preliminară a reprezentativei noastre. Iată anticipările acestuia fost atănat de valoare, un apreciat cunosător al fotbalului de pe continentul nostru:

„Grupa a patra trebuie socotită ca una dintre cele mai echilibrate și mai compacte de pe întreg tabloul calificărilor din continentul nostru. De ce? Pentru că în primul rînd reprezentativa Republicii Democratice Germane și, apoi, aceea a Albaniei, sînt formații capabile de orice rezultat în grupă. Iar selecționata finlandeză a marcat un progres — probabil și ca urmare a numeroaselor jocuri susținute în ultimul timp — ce nu trebuie neglijat. Partidele cu puternică reprezentativă a R. D. Germane rămîn, după toate antecalculile — cele mai importante din grupă. Nu trebuie să uităm deloc forța reprezentativei albaneze; mai ales nu este cazul să judecăm partidele viitoare din preliminarii cu ea prin prisma rezultatelor selecționatei olimpice. Eu cred că șansele reprezentativei noastre, care dispune acum de reale posibilități de fortificare, sînt mari, dacă vom ști să le fructificăm cu seriozitate, realism, cu multă grijă”.